DIARI CATALA
DE
Avisos, Noticies y Anuncis

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Barcelona { Edició vespre 1 ptas. mes
Edició matí. . 1 » »
Espanya . . . . . 4'50 ptes. trim.
Unió postal. . . . . 9 » »

Paquet de 30 números. . 90 cèntims.

La Veu de Catalunya

5 cent.

Redacció y Administració:
Carrer d'Escudellers, 10 bis, entressol
(PROP DE LA RAMBLA)
IMPREMPTA:
Escudellers, 10 bis, baixos
Telèfon 184

Anuncis, esquelas, comunicats y reclams a preus convencionals. Para la edició del vespre s'admeten esquelas mortuorias fins a les sis de la tarda. Para l'edició del matí, fins a les tres de la matinada.

Any XXII núm. 4,670 — Barcelona: Dilluns 20 de maig de 1912 — Edició del MATÍ

SANT DEL DIA: Sants Boy o Baldiri, mr., y Bernardí de Sena, conf.

Sant de demá: St. Valentí, bisbe y mr.—**Quarantа Hores:** A la iglesia de Pares Dominichs (carrer Ausiàs March)—Hores d'exposició: De les sis del matí a 2/4 de vuit de la tarda.—**Demá:** a la mateixa iglesia.—**Cort de Maria:** Nra. Sra. de la Guia, a la capella de Marcús.—**Demá:** Nra. Sra. al Peu de la Creu, en la Catedral, privilegiada.—**Missa d'avuy:** St. Bernardí de Sena, conf.; c. blanch.—**La de dema:** St. Félix de Cantalici, conf.; color blanch.—**Adoració nocturna:** Dijous, 23: Torn del Santíssim Corpus Christi.

Observatori Meteorològich de la Universitat.—Director: E. Alcobé.—19 de maig
HORES D'OBSERVACIÓ: 9 matí y 4 tarda.—Barómetre a 0° y al nivell del mar: 763'0; 762'2.—Temperatures: Máxima, 24'0 sol; 20'5 ombra.—Mínima: 20'5; ombra; 21'0 reflector.—Temperatura a la ombra: 18'2; 19'0.—Pluja a les 21 hores: 0'00.—Aigua evaporada en millimetres: 2'82.—Graus d'humitat: 70, 61.—Direcció del vent: SSE.—Velocitat del vent: 111 km.—Estat del cel: nuvolós, cobert.—Núvols. Classes: C. K.—Cantitat: 0'5; 0'2.
Sortida del sol: 4'28.—Posta: 7'7.—Sortida de la lluna: 8'25 m.—Posta: 9'30 m.

D. Salvador Gotzens y Boada

ha mort a l'edat de 51 anys

havent rebut els Aussilis Espirituals

(A. C. S.)

La seva afligida esposa donya Isabel Geis y Gotzens, germans Angela y Francisco, germans polítichs Francisco Geis y Ricard Viñas, germans polítiques Magdalena Geis, Adelaida Angerri y María Benet, nebots, cosins y demés parents, al participar als amichs y coneguts tan sensible pèrdua, els preguen el tinguin present en llurs oracions y se serveixin assistir a la casa mortuoria, carrer de Nápols, núm. 102, xanfrà Ausiàs-March, avuy, dilluns, día 20, a les deu del matí, pera acompanyar el cadavre a la iglesia parroquial de Sant Pere de les Puelles y d'allí a sa darrera estada, Cementiri Nou.

No's convida particularment

DON ISIDRE PONTI Y ROS

HA MORT

havent rebut els Sants Sagraments y la Benedicció Apostólica

(A. C. S.)

Els seus afligits esposa Serafina Oliveres y Vilaró, fills Agustí, Isidre, Joseph, Joan M.ª S. J., Ferràn y Manel, filles polítiques Maria dels Angels Grau y Clotilde Roca, nets, germans y germana polítichs, cosins, nebots, demés parents y la rahó social **Isidre Ponti**, al participar als amichs y coneguts tan irreparable pèrdua, els preguen que li tributin un recort en ses oracions y se serveixin assistir a la casa mortuoria, Trafalgar, 78, avuy, a dos quarts de deu del matí, pera acompanyar el cadavre a la iglesia parroquial de Sant Pere de les Puelles y d'allí al Cementiri Vell.

No's convida particularment

J. Marsans Rof y Fills
Valors, Cupons, Giros, Cambi de Monedes, Comptes corrents, Viatges
(RAMBLA CANALETES, 2)

El Dr. Francisco Terrades Professor aus. de la Facultat de Medecina, **malalties de la dona**, s'ha trasladat Passeig Gracia, 77, pral.

T. Carreras y Artau ha trasladat el seu despatx **d'advocat** a la mateixa **Rambla de Catalunya, 24, 1.er** (entre Granvía y Diputació).

Tusquets y C.ª S. en C. Banca Borsa,
Valors y cupons.—Rambla del Centre, 9

E. Prat de la Riba
La Nacionalitat Catalana
SEGONA EDICIÓ
Un vol. de 152 pág., de 20 × 13 cm., en excelent paper vergé
Edició popular: 50 cts.
Ab cobertes a dues tintes y el retrat de l'autor: 1 pta.
DE VENDA EN LLIBRERIES Y KIOSCOS
DIPÓSIT EN AQUESTA ADMINISTRACIÓ

Negociém Valors y Cupons
Fills de F. Mas Sardà, Rbla. Centre, 20.

La Joventut Nacionalista a la memoria den Maragall

Da nostra Joventut, exaltant a la gloria la memoria del poeta Maragall, ha complert un dels seus deures més alts y un dels seus fins més nobles. En aquell home que tots plorem, en aquells ulls que tots anyorem, en aquell esperit que tremola viu en els seus versos hi haviem compresa y sentida Catalunya sencera. Ell ne duya l'ànima a dins, de Catalunya, perque era un home y perque per aquesta virtut ens mostrava tot el valor humà de la nostra Renaixensa. Ell encarnava ab el seu pensament y el seu art, lo millor de lo millor de tot lo nostre, y per això la nostra Joventut, al exaltar la seva memoria, ha fet obra ben seva y ben propia, nixecant de tots costats la simpatia, portant al entorn de la paraula dels oradors que'ns han fet sentir de nou la presencia del Poeta mort, a un públich numerosissim compost de gent de tots els estaments y de tots els sentiments, units per un sentiment sol de amor a la Patria, revelada y encarnada per l'home que plorem.

El Palau de la Música Catalana, hont se celebrava la festa, brillava ahir com en les grans solemnitats espirituals. Era un d'aquells moments de la vida intensa del nostre poble, en els quals retrovem el sentit y la força de les nostres accions, el valor y la trascendencia del nostre catalanisme purissim. Lo millor del nostre mon intelectual hi era reunit, la flor dels homes de la nostra actuació política no hi mancava; y al costat d'aquells, al volt d'aquests, aquells qui segueixen als mestres lluminosos del pensament ¡del art y de l'actuació política. El poble veritable ¡el poble que sent y que respira per aquestes altes coses que apunten dins el nostre moviment polítich, intelectual y artístich que se'ns revela en una sola unitat en aquests instants de comunió social.

Pera qui dú encarregada la feina del reportatge en aquestes festes sovint l'esperit fa nosa. El cor salta y la joya del conjunt ¡la trascendencia del fet se n'endú la visió dels detalls.

Mirant a totes bandes, un prova de apuntar aquells noms més significatius dels que hi assisteixen pera donar la idea d'aquesta comunió, però s'escapen als ulls animats les fesomies, devegades, y en el bullir de la gentada apenes si l'intent passa d'intent.

Apuntem a tun costat: en Cambó y l'Abadal, en Ventosa y Calvell y en Puig y Cadafalch, en Duràn y Ventosa y en Verdaguer y Callís, en Gaudí, en Guimerà y en Matheu, en Llimona y en Millet, en Pioó y Campamar, en Güell y en Ferrer y Vidal ab ses filles. Y enllà les famílies Bassols, Llorach, Vilà, Guarro, Valls y Vicens, Joan Llimona, Turqui, Coll, Coll y Garriga, Alandí, Garí, Costa, Carles de Fortuny, Garriga y Massó, Plà y Deniel, Armís, Heras, Forgas, Albó, F. y R. Rogent, Jordà, Masó y Golferichs, Monteis, Segarra, Boix, Fàbregas, Valls, Figueras, Tusell, Carrasco, Martorell, Fiol, B. Conill, Urjach, Oliveras, Maluquer, Prats, Serra y Toneu.

De la nostra societat lo més florit en l'ordre del pensament, de la política, del comerç, de l'aristocracia. Y del poble hi hà una representació nodrida. A les llotgetes y al públich, en les butaques de platea y en les dels pisos, hi fa de bon mirar en aquest moment d'abans de començar la festa, en que la gernació va prenent lloch en la sala, arranjada com en les grans solemnitats.

Mirant enllà, trobem, per afegir encara en la llista de noms preses, els de les famílies Moragas, Oller, Enrich de Fuentes, Cendra, Plana, Revenós, Belldido, Busquets, Ruiz Castellà, Coma y Roça, Bofill y Ferré, Bofill y Matas, Morató, Ribera Febrer, Costa y Deu, Roger, Fagés, Vilà, Folch y Capdevila, Folch y Torres, Santacana, Oller, Baixeras, Fortuny, Monteys, Crós y Damàs Euras, Galí, Vives, Clapés, Pardo Werhle, Bulart, Eugeni Bofill, Girbal y Jaume, Montaner, Miquel y Planas, Rubió y Lluch, Vilaseca, Ferrer, Maristany, Inglada, Barris, Canyeltas, Par, Agapit Casas, Giralt Canalias, Pous, Cabot, Monserdà. Y encara va entrant gent y les llotges se van omplint. Y en els renglons de butaques, hi veyem les famílies Rafols, Torruella, Vallés y Pujals, Puig de la Bellacasa, Carreras, Rosés, Planas, Garriga, Valleti, Albenjasa; y els Daunis, Monegal, Andreu, Amengual, Oliver, Muntadas, Aranyó, Calderó, Pagés, Artigas, Rubió y Lluch, Bofill, Segalà, Monsolat, Capdevila, Calvet, Durand, Lleonart, Lopez Picó, Carner, Guasch, Ubach, Rogent, Arumí, Muntanyola, Tusquets.

Sonà l'hora senyalada pera començar la festa. Ultimats els darrers preparatius, van entrant encara per la porta del anfiteatre noves personalitats, més noms a apuntar. Y aixis van prenent seyent en els seus llochs, els Escuder, Fullachs, Sala Bonfill, Sarunjach, Pasqual, Vayreda, Domenech, Rosés; Busquets, Renart, Costa, Ponsich, Romanyà, fins al moment de comensar l'acte en que s'imposa silenci y el reportier ha d'abandonar la seva feina d'omplir de noms les quartetes, pera atendre la paraula dels oradors que van a cantar la gloria del poeta mort.

Comença la festa

Comensa la festa ab el discurs del eximi poeta don Joaquim Ruyra, qui al sortir es saludat pel públich que ompla la gran sala de plé a plé, ab una salva d'aplaudiments.

Discurs de D. Joaquim Ruyra

Aquest va ser un parlament de profonda bellesa sobre la poesía llora y la seva poesía. Viu en ell a través de la paraula tendra y viva, primer l'imatge den Maragall, ab els seus ulls dessota el front, ab tota la seva cara y la seva barba y el seu aire d'home encantat devant la delicia del espectacle del mon y d'aquella altra delicia que s'amaga dintre d'elles. Després del cos, surt en el discurs den Ruyra l'esperit del Mestre plorat; aquella intuició y aquella repugnancia al anàlisis. «Les seves meditacions—diu—més que a la capta de principis tiraven a contemplar l'intuició y a gaudirne les derivacions y armonies. Quasi may no argumentava: exposava simplement la seva idea; mes sabia ferho dins una gamma tal de bon sentit, d'honradesa y caritat y ab paraules tan frondoses de pensament, que s'apoderava tot seguit dels cors y de les inteligencies.»

Després vé, dins d'aquests termes d'activitat den Maragall, l'arreplech d'aquelles causes que'l feren prientador y director de l'opinió.

Era impertorbable dins el seu ideal de noblesa y de justicia. Aixís com l'home just de Maha-Barata, «era com una llantia penjada dins un palau, la qual crema serenament y cap alè de vent la contorba; era com el mar: s'hi precipiten braument els torrents sobreixits y ell, magnífich y tranquil, se manté en un nivell inalterable...»

En el discurs surt després el poeta; el poeta qui, segons el mot de la Biblia parlant dels bons patriarques, feya sa vía atent a la presencia del Senyor, y entenent la Religió y la Poesía d'una sola pessa, entenia també que la Bellesa era un aspecte de la divinitat y ell, el Poeta, torna-veu del ritme de l'energía creadora. Aixís exercía l'art, ab un esperit de religiositat, rebent l'inspiració com una gracia inestimable.

Aixís el Poeta, vivint ple d'aquestes gracies «anava fent sa via atent a la presencia del Senyor», sense preocuparse de demostrar aquesta lley de sa vida, enemich com era de la dialèctica. Mes tenintne l'intuició, a voltes ens la manifestava ab cert deix de misteri, indicantnos prodigis obscurs a la nostra inteligencia. Y, es clar, aquestes manifestacions divorciades del mètode cientifich, si bé eren respectades per procedir d'un artista y profond pensador, no eren pas acceptades; y el nostre sigle positivista les motejava de falornies. Aixís en el discurs magnífich s'entra de plè a l'escatiment del punt de vista maragallià, anant de dret al punt de partida de les trovalles cientifiques de l'estètica moderna.

Digué: Taine, al establir en un estudi pacient la distinció entre la boniquesa y la bellesa, mata de cop les teories del bon gust que tant de temps imperaven en la crítica y que, sistematisades per Baungarten, constituiren el primer bastiment de la estética. Des d'aquell moment no sería ja lícit, invocar gustos més o menys discutibles y variables; els caràcters de la bellesa artística s'anaven designant y destriant obgectivament y la orientació adoptada garantía pas a pas ab una atenta observació. Aquesta orientació es la que ha portat a la síntesis de que la bellesa artística es una combinació governada, bé segons finalitat, bè per virtu de previsió. Y efectivament, una vegada entesos sobre els elements aptes a la bellesa, y sobre llur valor relatiu, la fórmula apareix bravament ferma, y enclou sens dubte una gran veritat. Peró el pecat—diu—es aturarse aquí. Si la bellesa artística es govern, ¿qué ha de ser la que'ns volta per tots cantons ab la placidesa dels crepuscles, ab la sublimitat dels temporals, ab la variada expressió de totes les coses y moments? ¿Es que no es bella la naturalesa? ¿Es que existeixen dúes bellesses essencialment distintes? Nò—afegeix l'orador—no volem ser violencia al enteniment; la bellesa es sempre govern, y per tant, aquell qui del mon ne descarti la Providencia, li negaré la Bellesa: això de que ningú pot dubtar, això que embaladeix als pobles de tot temps y de tot lloch. Aixís, admès l'Artista com a Providencia, tenim ja el nostre poeta fent obra bella, no perque la governa, sino per imitar al governar, a la Providencia, tota bellesa.

Heusaquí el veritable fonament de la actuació poética maragallesca, exposat per en Ruyra ab una senzillesa que encanta, y ab una paraula que sembla una estilitsació de la senzillesa. Des d'aquí se pot entrar a parlar dels versos den Maragall, y oberta aquesta porta fins a n'aquest moment ciosa a la intèligencia de les gents que admiraven per intuició, en Ruyra parla dels versos y d'aquells versos assimètrichs den Maragall, hont supedita la simetría a forces de més preu que'ls hi dobleguen, pel pes d'essencia que posen demunt d'ells.

Aixís—diu—l'obra den Maragall no té desferra y no hi hà cap vers que per un caire o altre no contingui un abey d'or. Y, com els seus versos, la seva prosa es també de poeta y plena de revelacions sorprenedores, visions d'un ull clarissim y penetrant.

Parlà, finalment, de la vida. Ne feu breument l'historia y després parlà de la seva santa mort, quan deya an els seus: «Jo no vos deixo pàs. No'm veureu, pero seré sempre entre vosaltres...»; quan exclamava: «Deu, meu, quina mort més

Ara ell sab si es cert—acaba dient, en mitx de la fonda emoció del públich—allò que cantava en vida:

¡Oh poeta extasiat...
hi hà un ressò de les cadenses
del aucell d'ales immenses,
que nía en la eternitat.

El públich, que havía escoltat aquest discurs ab una atenció fonda y ab visible emoció, esclatà en un aplaudiment llarguíssim, ab el qual se premiava an en Ruyra la mercè que'ns feu de tornar viu en cos y en pensament y en esperit, per una estona entre nosaltres, el Poeta plorat.

Y encara tingué en Ruyra de sortir novament en públich, que volía homenatjarlo en sa presencia ab nous aplaudiments.

Lectura de poesies

L'Adrià Gual sortí aleshores a l'hemicicle y llegí «Goigs a la Verge de Nuria». Aquella obra mestra den Maragall fou llegida d'una manera admirable, ab art y devoció exemplars.

Les estrofes inspiradissimes de la célebre composició els versos plens de sentit com grans d'una graciosa espiga, botien damunt el públich, emocionat llevant del prodigi de la fonda poesía dels «Goigs».

Un aplaudiment llarguíssim coronà la lectura, dedicat al Poeta y a n'en Gual, el lector amorosíssim que hagué novament de sortir a rebre més aplaudiments.

L'eminent actor Enrich Gimenez sortí a seguit y llegí les poesíes den Maragall «Excelsior» y «Cant als Joves», que foren rebudes ab grans aplaudiments.

En Joseph Carner tancà aquest intermitg entre'ls discursos ab la lectura de la seva poesía «El Llegat».

Es una obra poètica, de força y consistencia superlatives, hont se canta el dol produit per la mort del Poeta en versos armoniosissims.

L'obra del jove Mestre en Gay Saber fou molt aplaudida.

Y pera rebre nous y sorollosos aplaudiments fou repetidament obligat en Carner a presentarse en l'hemicicle.

Discurs de D. Joan Alcover

L'eminent poeta mallorquí, l'home de les dolces estrofes de «La Serra» s'atancà després a l'estrada y llegí el seu discurs; discurs hont canta, ab una prosa maravellosa y rica, la gloria del gran Poeta mort.

Comensà l'Alcover per dir que sent aquell sant temor de parlar expressat pel Poeta en l'«Elogi de la Paraula». Temor de parlar den Maragall entre'ls seus devots, entre'ls qui l'anyoren; car aquest es l'homenatge més gran de que li fem tribut: la nostra anyorança.

Perque parla entre aquells qui el sentien y el veyen y li parlaven y s'alegraven de veurel y de sentirlo, perque parla entre aquells que's veyen y's trobaven en els seus ulls y en els seus versos, l'orador es temerós. Y aquest temor omplà de dolçor les seves paraules al entrar a la seva oració, resada damunt dels llibres del poeta com en un Breviari.

Diu que s'ha preparat pera parlar; que per això ha repetit la lectura dels llibres den Maragall; que plana per plana'ls ha resseguit y ha signat la impresió que en cada ún recullia; y que d'aquestes impresions ne brollen les línies de la vida del Poeta en sos comensaments: l'infantesa per ell cantada, l'adolescencia somniosa, la seva joventut, els seus escrits en el «Diario».

Després va florir el Poeta, portantse tot ell dins dels seus versos. Perque foren els valors humans de la nostra renaixença lo que en ell prenguó; y perxò, si dins la seva sensibilitat exquisida y porosa s'hi filtrava l'essencia del seu Goethe tan admirat, ella venía a resoldres en una humanisació més forta encara, y, essent com era germà de llet de la poesía popular, unía l'ingenuitat y el refinament en una fusió viva, hont la cultura llibresca se formà ab una cultura reflexiva pel rebifament enfront de la primera, de la seva flama interior, qui estava en contínua activitat purificadora.

Parla l'exquisit orador del primer llibre den Maragall: «Poesies», del any de 1895. Y glosa'l seu pensament a través d'ell, y la seva vida que hi palpita tota, ab l'amor jovenívol d'aquells dies en que

Veya en les flors la rosada,
sentir l'aucell refilar,
y per gaudirlo ab l'aimà
tot un diumenge al davant.

¡Oh, joventut!—cantava l'orador—¡Oh, supremes petiteses de la vida! ¡Oh poder del poeta, que aixís les fás perdurables com els fets trascendentals de l'historia!

«La seva poesía, no es imaginació ni enginy, ni color, ni especialisació de tal o qual facultat, sinò ànima oberta de bat a bat, avidament interrogativa del misteri del Mon y del propi misteri, com un mar palpitanta hont tremolen els reflexes del cel y la terra. Rebi com una confidencia; y tant oongat se creu a respectar escrupulosament els batechs de l'emoció, que sovint la comunica en forma irregular y fragmentaria, pera que, harmonisantla y arrodonintla, no s'esbravi la calor y la fragancia intima.

. . . . . .

«El seu catecisme inspira reverencia, perque no's tracta solament de lleys deduïdes del mon poètich observat de part de fòra ab ulls de crítich, sinò del rastre lluminós que en son esperit deixaren els fenòmens de la propia sensibilitat, com solchs definitius.»

Darrera una sèrie de judicis maravellosos que l'Alcover contrapesa an aquesta doctrina respectada, endreçantlos no an en Maragall, sino an aquells qui el seguissin, passa demunt de les visions y cants, glosantne les mellors estrofes, plenes, ardorenques. Fà lo mateix ab «Enllà» y «Seqüencies»; s'atura llargament en el «Comte l'Arnau» y diu:

«Tot el poema flota entre la vida y la mort, entre aquest mon y l'altre. L'autor no s'avesa may a l'impotencia humana pera esqueixar el vel impenetrable. El misteri suprem que a tots una hora o altra'ns preocupa, es en ell dominant. Y aquesta obsessió batega en l'obra y l'impregna d'una olor d'eternitat. El relleu mateix de les figures, com aquella Adelaida carnosa, de llavis molsuts poblada de cella y sota-barba arrodonida (que recorda alguna escultura sepulcral de les velles abadíes catalanes) sembla accentuat per la exacerbació del instint de vida, gelós dels cossos hont s'encarna, inquiet davant l'incògnita que ens retorna'ls dards de la nostra aguda y persistent interrogació.»

D'aquí, y de manera tan biella com fins aquí, l'exquisit poeta va marxant a través del poema sense plan, sense «composició, diu. Y darrera'l comentari a les més culminants y esburrifadores estrofes del «Comte l'Arnau», ens parlà del pensador ¡del patriota, d'aquell poeta escriptor del Sant Jordi, Patró de Catalunya, y diu al acabar, de cara a la nostra joventut que tant bellament ha honorat al Poeta mort:

¡Ah Joventut! Recorda'l sempre; però recorda'l, no pera glorificarlo esterilment, sinó pera aprofitarte de l'exemplaritat feconda que la seva obra representa. L'estil de la veritat eterna s'hi reflexa; no'l resplandor meteòrich d'un estat d'ànima tranzitori. Exaltarlo com a representant d'un patrimoni poètich de impossible continuació seria equivalent a declarar que si no hagués mort l'hauriem jubilat: gran injusticia y error funest per l'art y per Catalunya.

El seu més alt valor consisteix precisament en haverse nodrit en les fonts vives de la poesía que rajen pera tothom qui vulla beurehi. Finalment recorda, oh Joventut, que, com cantava la vida y com vivia la vida catalana, sense ésser poeta militant d'un esperit o una tendencia, la seva obra catalaneja del primer full al últim; y que ell fou qui va dir eixes paraules augustes: «Y es igualment ab l'amor a Catalunya que ens brilla als ulls y al front en tal diada; que sembla que duguem a Catalunya encesa dintre'l pit. La terra de que es fet el nostre cos y la historia de que es feta la nostra ànima, sembla que aquell día bullin de nou com el most després d'un llarch repós; y que tot l'aire de la nostra terra y els fets dels nostres avis ens ressucitin en les entranyes y ens inondin en ta ta de manera, que arribem fins a sentir un gust de terra catalana en la boca y un anhel d'heroisme català en l'esperit...»

Y què... ¿ja no consenten els temps nous aquest fervor? Doncks jo dich que sí—acaba'l poeta Alcover—Jo prech a Deu que no s'apagui ni s'extingesca en la sanch de la nostra joventut; y si, lograda la conquesta y consolidació definitiva de tot allò a que aspirem, s'havia d'extingir, jo, a n'aquest preu, no voldría que ho conseguissim may...»

Un gran aplaudiment, una ovació veritable, s'alça darrera les últimes paraules del orador, qui havía mantingut el públich ab un viu estar de goig durant el seu parlament magnífich; planes de prosa sonanta y clara, hont no sabeu si estimar més el concepte o la cançó dolcíssima que l'expressa ab un art de dir maravellós y clar.

Gœthe-Maragall

L'acte's va cloure ab la representació de l'idili de Gœthe «Eridón y Amina», esplèndidament traduit per en Maragall. Y tenía un encís especial la petita gran obra, encarnada damunt d'un llit de fulles y al davant d'una cortina de vellut, sense altra gala escenogràfica que unes garlandes de flors. Els comediants agafaven un aire de figurines de biscuit animades per art d'encantament.

L'Emília Baró, deixava de ser la primera actriu que s'es feta d'ensà que's va estrenar l'obra, per tornar als seus temps d'ingenua exquisida, però d'ingenua que posa en l'ingenuitat qualque grà de sal y un pols de pebre, vingut dels misteris amorosos no gustats encara, be que pressentits ab certera intuició; la Mestres, en el seu paper va estar també deliciosa de senzillesa, [illegible] galans de l'obra, donantlos cada hú el caràcter adequat a la situació.

Y veusaquí un bell espectacle senyorívol que va fer esclatar al públich en un devassall d'aplaudiments que semblava que no s'hagués d'estroncar may. Y veusaquí honorats a l'hora el gran Goethe y el gran Maragall.

Final

La festa acabada, el públich numerosissim sortí d'ella ordenadament y fondament complascut del hermós acte de homenatge a la memoria den Maragall que tant honor ha fet a la joventut catalanista.

Ja devallant l'escala, un grupu de joves ya cantar «Els Segadors».

Teatres

Sindicat d'autors catalans

DESAMOR

Drama en dos actes
original den J. Puig y Ferreter

En Puig y Ferrater segueix en aquest drama—punyent en realitat—ab les seves deries. Un ambient sensual l'inunda, y uns desacorts entre generacions distintes ne constitueixen el nús. Y hi hà aquell personatge enamorat de la vida aventurera, y hi hà aquella tendencia de l'autor a fer antipàtica la paternitat. Anem a dir, ab tot, que en aquesta obra no hi hà més que un personatge simpàtich: el de la noya que ha fet admetre a dintre la familia un parent a qui ha sabut malalt y que li paga la bona acció fugint ab la criada, deixantla a n'ella adolorida y en solitut d'amor.

Tota plegada, l'obra, si bé té en alguns instants aquell sentit de vida que no manca en el fons de cap obra den Puig y Ferrater, se ressent d'una construcció artificiosa, com de qui dona'ls primers passos dintre la carrera escènica, o com de qui ha viscut, més que observat, coses distintes encara que a voltes no ho semblin.

L'interpretació que la companyía del Sindicat dona a l'obra, es ben arrodonida. La Baró fa'l personatge simpàtich y hi està perfecta; la Fremont, en la criada, y la Roldàn en la mestresa, estàn encaixades completament. En Borràs, molt bé, lo qual pot dirse també den Barden, en Tor y en Blanca.

Teatre Intim — **Cicle históric**

El Geni de la Comedia

per Adriá Gual. - Segona sessió

En la segona sessió del Cicle históric, va parlarnos en Gual del teatre entre'ls llatins, del teatre a la edat mitjana y del teatre a l'alba del Renaixement.

La seva disertació sobre'l geni còmich mitgeval, va ser interessantissima y feta ab gran claretat y llògica.

Pot dirse, donchs, que l'excursió començada l'altre dia per la Grecia segueix desenrotllantse ab tota felicitat, gracies a un guía tan entès com el fundador del Teatre Intim.

En l'ilustració d'aquesta segona sessió, les ilustracions venen a ser els petits actes de que les acompanya en Gual—va prescindir del teatre llatí. Y va fer bé; el matiç de diferencia que'l separa del grech, hauría estat ben difícil de ferla patent als ulls d'una concorrencia entre la qual abondaven els no iniciats. Per això vàrem entrar a la segona part de la vetllada ab la ronda d'histrions, presentats pel bufó, que encarnava en Giménez. Y els personatges que evocats per ell anaven eixint davant del públich, eren el jotglar, el trovador, el contrafaedor, la Mort, el Rey y el Pagès. Y com a fons d'aquestes figures típiques, vàrem veure o entreveure—car de tot hi va haver—unes esplèndides decoracions den Moragas y l'Alarma: ara un jardi clàssich ara una plana en festa, ara un castell al qual els trovadors s'encaminen. Y també vegérem un bell bosch de l'Urgellès y la realització condensada de la Dança de la mort, del rabí don Sem Tob.

Per últim, a la darrera part, entràrem ja al Renaixement, y després d'un evocador prefaci den Gual, va aparèixer l'Arlequí, entrant en conversa ab el conferenciant y presentant an ell y al públichs els altres personatges típichs de la «Commedia de l'Arte». Tot això tenint per fons un jardí barroch den Brunet y Pous, en el qual va montarse després com una mena de tenda-escenari hont se va representar una escayenta farsa titulada «Arlequí Vividor». El policinel-la, el Pierrot, el capità Matamoros, el Doctor, en Pantalón, la Colombina, tots els personatges tradicionals de la tradicional farsa, apareixen combinats en una acció ben característica, que es tal vegada l'acert més incontestable que'ns ha ofert en Gual dintre les dues sessions del Cicle históric. Y cal afegir, en veritat, que en «Arlequí vividor» els actors començaven ja a sentirse més possessionats del caràcter de la representació que en les donades anteriorment dintre'l Cicle. Y la majoría del públich feya com els actors, car se trobava ja dintre un terreny més generalment conegut.

Diguem, donchs, a tall de resum, que la segona vetllada, sent igualment meritoria per part de l'organitzador, que la primera, va ser més assequible a tota mena d'espectadors. Lo qual va contribuir a que fes ben unànim l'èxit que la va coronar.

Es mort en Menéndez Pelayo

Tot just quan s'havien comensat a publicar les seves «Obres Completes» y quan el recort fresch del primer volum dels «Heterodoxos» ens feya desitjar ab emoció vivíssima els que havien de completar la nova edició de tan esplèndida obra y de la colossal que representa'l conjunt de les produides per un dels més grans críticbs que han produit les terres ibèriques, la mort se'ns n'endú a n'en Menéndez Pelayo.

Veusaquí la forma en que'ns ha pervingut la noticia, per conducte de la nostra agencia de Madrid.

Mort den Menéndez Pelayo

Aquesta nit s'ha sabut a Madrid que ha mort a Santander D. Marcelí Menéndez Pelayo.

La noticia ha causat gran sensació.

El Govern y el Rey han cursat telegrames de pésam.

No s'han rebut detalls.

El dolor que'ns produeix la trista nova, es aumentat per la sorpresa. Perque si bé sabiem an en Menéndez Pelayo delicat de salut, crèyem assegurada la seva existencia almenys pel temps que li mancava abans de veure llesta la publicació de les seves «Obres Completes».

Ab tot, ara que'l sabem finat, ens assalta la memoria un detall que, en el seu primer volum de l'edició definitiva dels «Heterodoxos», ja'ns va conferir. L'eminent escriptor, planyentse de no poder arribar a uns límits ideals—com si no fossin prou eminents els que assolía—manifestava una certa recansa de que «els límits probables de la vida humana» l'obligessin a tirar avant fos com fos. Y això ens diu que tal vegada sentía ja en Menéndez a l'escriure aquelles ratlles la proximitat de la mort que ara l'acaba d'atuir.

L'hora avençada en que rebem la nova y el dolor que'ns ne pervé, ens prenen la serenitat que'ns caldría pera glotura mondial el pas den Menéndez per la terra. Per altra banda, quan el temps apressa no hi val la bona voluntat, perque l'hora de matinada en que escribim no permet omplir columnes del diari y per parlar den Menéndez y de la seva

obra, ens caldrien columnes senceres: tal es y tan vasta la mena de treball que ha produit aquell gegant de la literatura.

Fa pochs dies que s'ha parlat llargament den Menéndez en aquestes columnes, ab motiu de la publicació del primer volum dels «Heterodoxos» y d'una bibliografía del seu autor.

Afegim tan sols avuy que en Menéndez Pelayo era un gran amich y un gran coneixedor de Catalunya, hont se gloriava d'haver trobat el millor mestre en la persona den Milà y Fontanals, que'l tenia com a deixeple predilecte.

Ab la mort den Menéndez Pelayo, no es pas una literatura, no es pas una terra les que estàn de dol, sinó tota la literatura, tota la terra.

Que deu acolli la seva ánima.

(PER TELEFON)

Còm ha mort en Menéndez Pelayo

Madrid, 20, 1'15 matinada.

Santander. — Don Marcelí Menéndez Pelayo, que d'un quant temps ensà estava delicat de salut, fa alguns dies que's veya obligat a fer llit.

A mitgdia s'ha agravat en forma alarmant.

L'ha confessat el rector de San Francisco.

A les cinch de la tarda ha entrat en el periode agònich.

Se li ha administrat la Extrema-Unció, trobantse presents el seu germà don Enrich, el regidor republicà senyor García Moral y comptades persones més.

A les sis de la tarda ha mort.

La noticia ha circulat ràpidament.

L'Ajuntament y societats han endolat els balcons.

El governador ha comunicat la trista nova al Govern.

El dol de la població per la mort del gran polígraf es immens.

L'enterro den Menéndez Pelayo.-Honors oficials

Madrid, 20, 1'25 matí.

El senyor Barroso ha manifestat aquesta matinada que l'enterro den Menéndez Pelayo se verificarà el dimars a mitgdia.

El Govern ha comunicat al governador de Santander delegantli la seva representació en el trist acte.

Es probable que'l senyor Canalejas sotmeti avuy a la firma del Rey un Decret concedint al cadavre den Menéndez Pelayo els honors corresponents a un capità general ab mando en plassa.

La Escola provincial de funcionaris

Ab motiu de l'article: «Una Escola de funcionaris», publicat en aquestes planes, en Joseph Castells, secretari de l'Ajuntament de Sant Feliu de Torelló, me demana detalls respecte del funcionament de la futura Escola. Me fou impossible contestarli concretament. Vaig avençarli el meu criteri. Avuy l'amplio. Pregunta en quin lloch y en quina forma se donarà l'enseyança. Al meu entendre, la finalitat de la Escola es doble. Formació d'un jovent administratiu, tècnich, y orientació dels actuals funcionaris: secretaris d'Ajuntament y fins de regidors. Orientació enclou rectificació y solidificació. La primera finalitat sols l'assolirà una enseyança permanent ,semestral, si's vol. La segona exigeix una extensió de la Escola a semblança de les conferencies d'extensió universitaria, de les setmanes socials d'agricultura, de les conferencies d'Economía social donades per l'amich Tallada a Manresa, Mataró y en algun altre lloch.

Donada la especialíssima situació dels secretaris d'Ajuntament entench preferible un sistema que tingui per base les Setmanes socials. Uns quatre o cinch jorns dedicats totalment a conferencies bastarien. Concediria llibertat en el desenrotllo de les materies y en la duració de les explicacions. Forçosament hauría de fugirse de l'amplitut d'un Congrés, tot y admetentse la discusió de determinats temes. Senyalo aquell plaç per l'impossibilitat en que's troben dits secretaris d'abandonar per més temps llurs funcions. Y encara deuría estimularse l'assistencia als petits cursos escursant aquells dies en el sentir de donarse les conferencies en les capitals o centres de les comarques allunyades de la nostra ciutat; v. g., Manresa, Vich, etc. Si la Mancomunitat se forma la Escola arrelarà fortament en les altres tres provincies y els cursos d'extensió se celebrarien a Terrassa, Berga, Figueres, Girona, La Bisbal, Reus, Vendrell, Cervera, Seu d'Urgell, etcètera.

Rès s'oposa al desdoblement actual de la Escola. Segons les que podríem anomenar bases de la Escola, contingudes en la «Memoria presidencial del segón período de sessions de 1910»—obra poch coneguda, ab tot y ésser la exposició rahonadíssima y brillant del ferm y enlairat programa econòmich-administratiu den Prat de la Riba,— baix la direcció del secretari de la Diputació, oficials triats entre els que tinguessin una major vocació pedagògica, podrien ensenyar Dret administratiu general, y especialment orgànich municipal, Quintes, Dret electoral, Hisenda municipal, Compatibilitat, llegislació d'obres públiques, ensenyança y beneficencia. Aquesta tècnica jurídica s'hauría de completar ab cursos de serveys municipals: aigües ,llum, urbanisació, sanitat, higiene, etc.

La necessitat de la continuitat de la funció es la causa que privarà a la major part dels oficials de la Diputació de dedicarse en absolut a una tasca pedagògica persistent fora de Barcelona. Pera organisar un cicle de conferencies, diguemne comarcals, serà precís comptar ab altres elements: Diputats a Corts, provincials, regidors, professors y tècnichs. La unió d'abdós elements faría possible un funcionament integral de la Escola. Una equilibrada combinació permetría distribuir les materies de cada cicle en forma que alternativament poguessin vulgarisarles els respectius oficials-professors. En quant a l'actuació dels professors o conferenciants extraordinaris fora una qüestió a resoldre de moment, subjecta a circunstancies varies: temps, afers, llochs, etc.

La Escola deurà ésser neutral y llur orientació purament científica, despullada de partidisme y filiacions polítiques. Per aques motiu m'abstinch d'esmentar personalitats. La Escola se nodrirà dels prestigis del professorat ordinari y extraordinari.

Joan PELEGRÍ.

Govern civil

Descans dominical

La policía va presentar 170 denuncies per incompliment del descans dominical. Set d'elles passaren al Jutjat per desobediencia als agents.

Pel guardia mort

Ab el governador li han sigut enviades, pera la familia del guardia Salvi, 100 pessetes de don Ramón Godó; 200 del Círcol Equestre; 60 de don Alvar Camin y familia; 100 del senyor Rodríguez Avial, de Madrid; y 100 de don Manuel Malagrida.

Viatge politich

Ahir vespre arribaren ab el correu de França, en Melquiades Alvarez, en Pau Iglesias y en Salvatella, procedents del miting de Figueres.

Ab l'exprés del mateix vespre sortiren cap a Madrid, despedintlos un grup d'amichs que aplaudí al marxar el tren.

Per les víctimes del Rif

El governador ha rebut del alcalde de Suria 323'15 pessetes recaudades en aquella població a benefici de les víctimes del Rif.

El senyor Portela va transmétreles a la marquesa de Castelflorite.

A l'extranger

(DE L'AGENCIA HAVAS)

DE FRANÇA

Les víctimes del sinistre ferroviari.

París, 19, 8'10 nit.

Segons una nota oficiosa, en el sinistre ferroviari del pont de Marcadet tres vagons del tren número 631 varen quedar reduits a astelles per la locomotora del tren número 434.

Entre'ls passatgers que ocupaven els tres vagons trossejats varen resultar morts 8 paisans y 3 militars. Ademés hi hagué 39 ferits, d'ells 27 de gravetat, y nombrosos contusos.

La major part dels cadavres estàn horriblement mutilats. Alguns tenen membres tallats y arrencats. Un presenta el crani esclafat. Una dona casada de poch va veure caure davant d'ella el cap del seu marit completament separat del tronch.

Un dels morts es un espanyol anomenat Guerrero.

El sinistre fou degut a un mal agullatge; però encara no s'ha pogut precisar si fou per equivocació del guarda-agulla, per mal estat d'aquesta, o per «sabotage».

DE L'ARGENTINA

Defunció

París, 19, 8'35 nit.

Buenos Aires.—Ha mort el general Goboy, senador y ex-ministre de la Guerra.

DEL URUGUAY

Mort

París, 19, 9'17 nit.

Montevideo.—Ha mort el general Tajes, president del Tribunal Militar.

DE VENEZUELA

L'expresident Castro

París, 19, 11'40 nit.

Washington.—S'han rebut aquí noticies de que en Cebrià de Castro, expresident de Venezuela, que resideix a Tenerife, està malalt de gravetat, tementse un fatal desenllàs.

Del Marroch

(DE L'AGENCIA HAVAS)

França y Espanya

París, 19, 8'45 nit.

sa està disposada a que's procedeixi a un estudi sobre'l terreny respecte a la delimitació de la zona del Uergha.

«L'Echo de París» creu saber que Espanya accepta'ls principis generals de la nota anglesa, però discuteix si s'ha d'atribuir a França o a Espanya la possessió de determinats territoris.

En Lyautey

París, 19, 11'3 nit.

Rabat. — El general Lyautey ha marxat cap a Fez.

Rumors d'un combat

París, 20, 12'39 matinada.

Un despatx de Oran acull el rumor de que la nit del 13 al 14 uns 14.000 marroquins varen atacar el campament de Merada, lliurantse un combat que va durar dues hores, ab importants pèrdues per una y altra banda.

Als ministeris de la Guerra y del Interior han manifestat a mitja nit que no s'havía rebut confirmació d'aquesta noticia.

Sport

Concurs Hipich

Hem rebut el reglament y programa del Concurs que, com diguérem, organisen el Reyal Polo Club y Societat Hípica de Barcelona pera'ls díes 21 al 30 de juny, dotantlos ab 25.000 pessetes de premis.

El Concurs se divideix, com de costum, en tres parts: Civil-Militar, Civil y Militar. Les proves seràn les següents: Premi d'Inauguració, Nacional, Omnium (4.200 ptes.), Campionat d'Alsaria, Guanyadors y Compensació a la primera part ab 8.600 pessetes; la segona, conté la Copa Barcelona, Recorregut de Caça, Polo-Poneys y Premi de les Escoles, en total 8.300 pessetes; y la tercera, la Copa Militar, Recorregut de Camp, Premi dels Regiments y Copa Foronda, que fan en conjunt 6.500 pessetes.

Ademés hi hà 750 pessetes pera premis dels nous concursos que anunciàrem de enganxes de tronch, llimonera y presentació de cavalls de sella, comptanthi entre'ls primers els de cotxes y carros d'industria y comerç, o sigui de tir pesat.

Acompanya'l follet un plan dels diferents obstacles que formen el Concurs.

Automóvil

L'Automòvil Club de Catalunya, en la seva meritíssima tasca de propagació del turisme a la nostra regió, no sols entre'ls automobilistes catalans, sinó principalment entre'ls extrangers, acaba de publicar l'Anuari d'enguany, interessantíssim pera tots els que's dediquin al turisme rodat independent, ja que es una guía completa de Catalunya, rublerta de datos de tota mena pera evitar qualsevol dificultat als que circulin per les nostres carreteres.

Conté Estatuts del Club, Còdich de Carreteres y Llegislació automovilista, reglament de circulació per Barcelona y pel seu terme municipal, tributació, duanes, llegislació extrangera, dipòsits, de benzina, reglament de les carreres de enguany, etc.

Ademés publica una relació dels seus socis, Junta y delegacions, dels automòvils que oficialment estàn inscrits a tot Catalunya (923 a Barcelona, 25 a Tarragona, 62 a Girona y 27 a Lleida), llista d'A. C. d'Espanya y extrangers, una guía de la nostra ciutat, excursions a fer per Catalunya ab tota mena de datos y altres més d'utilitat pera'ls automobilistes.

Tot això en un volum molt manejable d'unes 300 planes, ab bon paper y bella impresió, plè de gravats (encara que alguns siguin massa vells y coneguts), elegantment enquadernat, y finalment ab un mapa adexe de les carreteres de la nostra regió, al un preuch a tothom pera que ajudi a fer les rectificacions que deguin fersé per arribar a tenir un bon mapa baix tots conceptes.

Cal felicitar al A. C. de C. pel treball portat a cap en benefici de la difusió de tan interessant sport y, sobretot del turisme a la nostra terra, que tants beneficis pot proporcionarnos.

Associació de Catalunya

El concurs de tir de colom que aquesta Societat tenía ja anunciada pera ahir, dia 19 del corrent, queda aplaçat pera el dia 27 del mateix, dilluns de Pasqua, a l'hora ja anunciada.

CORREDISSES.

NOTICIES DE BARCELONA

El dia d'ahir aparegué ab el cel desembraçat de núvols per complet, brillant el sol ab tots els seus esplendors y disfrutantse d'una temperatura agradabilíssima.

Els passeigs se vegeren extraordinariament concorreguts, y aixís mateix els afòres de la ciutat durant la tarda.

Se'ns demana la publicació d'aquest avís:

La Unió Gremial prega a tots els industrials assistents al Banquet d'Homenatge, que serà avuy, en el Frontó Comtal, que hi siguin puntualment a les nou de la nit, hora senyalada pera dit acte, ab l'objecte de facilitar la bona organisació del mateix y la importancia que en sí representa el servey de mil cinchcents comensals, a qual número ascendeixen els inscrits, després de no poderne atendre molts més que desitjaven assistirhi, per insuficiencia del local.

Accedint als desitgs de la Unió Gremial el director dels Tranvies de Barcelona don Mariàn Foronda ha disposat pera la sortida del banquet un servey especial de cotxes en la següent forma:

Pera'ls industrials de Les Corts, desde'l carrer de Montaner encreuament ab el de Provença. Pera'ls industrials de Sant Gervasi y Sans: Rambla de Catalunya, encreauament ab el de Rosselló; pera'ls industrials de Sant Andreu, Sant Martí y Horta, utilisant el servey del Passeig de Gracia fins a la plassa de Catalunya, pera pendre'ls cotxes que al efecte hi haurà disposats a la plassa d'Urquinaona.

El president de la secció de Comerç del Ateneu Barcelonès, ha convocat a la meteixa pera les set de la tarda d'avuy, ab l'objecte de procedir a l'elecció dels individuus que han d'exercer carrechs durant el pròxim exercici de 1912 a 1913.

Ahir, a les sis de la tarda, en el Turó-Park s'efectuaren les proves del aparell «Minimax», extintor d'incendis, efectuantse un simulacre molt entretingut.

Les proves donaren admirables resultats.

MES TELEGRAMES Y TELEFONEMES DE "LA VEU DE CATALUNYA"

(PER TELEFON)

Arribada den Marconi

Madrid, 19, 9'15 nit.

Aquesta tarda ha arribat en Marconi, l'inventor de la telegrafía sense fils.

A l'estació hi havía molt públich que tenía desitjos de conéixer al famós inventor.

Fins a Medina del Campo havía sortit a esperarlo el president de la Societat Espanyola de Telegrafía sense fils, sesenyor comte de Albay.

En els andens de l'estació esperaven a n'en Marconi el senyor Rodrigáñez, el consell d'administració en plè de dita societat, format pels senyors Estelat, general Bascaran, Sanchez Guerra, Bertran y Musitu, Bosch, Ortega, Asensio, Gioler y Moreno, y tot el personal de la Companyía.

També's trobaven a l'estació l'embaixador d'Italia ab tot el personal de l'embaixada y la colonia italiana en plè, portant la bandera de la Societat Italiana de Beneficencia.

Hi havía també una numerosa representació de l'Associació d'enginyers industrials, del Centre de telègrafs y del Círcul de l'Unió Mercantil.

Al arribar el sud-exprès ha esclatat una salva d'aplaudiments que ha refermat al aparèixer en un dels vagons-llits en Guillem Marconi, ab qui venía desde Lóndres el marqués de Zalari, que ha prestat a n'en Marconi poderosa ajuda en la seva obra.

En Marconi es un tipo nerviós, de ample front y viva mirada. Vestía trajo blau marí, ab ratlles blanques. Porta la cara completament afeitada.

En Marconi ha baixat del tren, entre després de saludarlo l'ha presentat al senyor Rodrigáñez y al personal de l'embaixada.

Després l'inventor ha passat a la sala d'espera, ahont el comte d'Albai li ha fet la presentació del Consell d'Adminstriació y alt personal de la Companyía espanyola de telegrafía sense fils.

A la sortida de l'estació s'han donat visques a Marconi y a Italia.

En Marconi ha pujat a un automòvil, dirigintse al Hotel Ritz, ahont posa.

Després de descansar una estona en ses habitacions ha marxat en Marconi a la plassa de toros presenciant desde una llotja la correguda.

Ara assisteix a un banquet a l'embaixada y després hi haurà recepció en son honor a l'Ateneu.

El Círcul de l'Unió Mercantil ha dirigit al Rey d'Italia un marconigrama, que dia aixís:

«Roma—Rey d'Italia.—Círcul de l'Unió Mercantil de Madrid, honrat y orgullós de hostatjar al ilustre Marconi, saluda expressiva y cordialment a Italia y especialment envía un abràç a tot el seu comerç y industria.—El president, Emili Zurano.»

El president del Ateneu de Madrid, senyor Moret, ha rebut del P. Cirera, director del Observatori de Tortosa, el següent telegrama:

«Agraeixo vivament la invitació. Li prego que feliciti al ilustre Marconi.—Cirera.»

L'Assamblea de la propietat urbana.

Madrid, 20, 12'30 matí.

A dos quarts de quatre s'ha celebrat la sessió inaugural en l'Academia de Jurisprudencia de l'Assamblea de les Cambres de Propietat Urbana, baix la presidencia del ministre de Foment.

El ministre de Foment ha saludat a l'Assamblea y ha agrait que l'haguessin invitat, perque, adhuc com a particular, ha dit que sentía gran alegria, perque veya que'ls interesos que existeixen en el país no volen morir, sinó que volen lluitar y progressar.

Vosaltres—ha afegit—sou representants del capital, y jo, en ses lluites ab el treball, no puch colocarme en cap dels dos camps, però'm plau que us prepareu a la defensa com factors importants de la lluita del dia.

Feu bé en no adormirvos, perque el desequilibri produeix mals pera tots.

També a la propietat urbana alcança el vèrtig del progrès y de la transformació de l'actual societat.

La lluita es justa, perque, com diu l'adagi, al que s'adorm se l'emporta la corrent.

El Govern ha de buscar l'equilibri pera'l benestar y drech que, ja que'ls obrers busquen l'unió pel llur interès, també vosaltres heu de ferho en defensa dels vostres drets.

Desitjo que les vostres peticions puguin esser convertides en progectes de llei.—

Ha acabat declarant obert el Congrés, en nom del Rey.

El senyor Rodriguez Sampedro ha agrait, com president del Congrés, les manifestacions del minstre y ha reconegut com imprescindible la defensa de la propietat.

Després han parlat els representants de les Cambres de varies provincies, fentho en primer lloch el senyor Ferrer-Vidal, qui ha dit que anava a donar una nota que dissonaría, com les den Wagner, y que esperava serviría pera la millor armonía de tots, en general, perque creya que les Cambres de la propietat urbana devien abandonar el sistema defensiu pera adoptar l'ofensiu.

La representació de Santander ha dit que tractava la dels propietaris com dels llogaters, perque el problema es comú a tots.

El de la Cambra de Valladolid ha dit que era necessari fer ambient a favor de la propietat urbana.

Han parlat en semblants termes altres representants de provincies, aixecantse la sessió a dos quarts de cinch.

Després d'aixecada la sessió el senyor Ferrer-Vidal ha cambiat impresions ab els reunits sobre la conveniencia y urgencia de que les Cambres de la Propietat de provincies aumentin el número de socis.

La ponencia presentada per la Cambra de la propietat de Barcelona y especialment lo relatiu a la creació d'una Lliga o federació de Cambres y associacions de propietaris de tota Espanya, ha sigut molt ben acullida.

La seva discusió promet ser molt interessant.

Demà's reuniràn les distintes seccions en que s'ha subdividit el Congrés, y en ella s'elegirà la comissió de defensa dels solars de Barcelona.

El senyor Amer, secretari del Sindicat de Barcelona, ha sigut designat com a secretari de la secció quarta.

Han arribat pera assistir a l'Assamblea els senyors Serrano y Comas.

En Marconi a lA'teneu

A l'Ateneu s'ha verificat aquesta nit, a les deu, la vetllada en honor del insigne Marconi.

Desde molt abans de l'hora anunciada estava plè el saló d'actes de selectíssim públich.

Moments abans de les deu han arribat en distints automòvils el Rey ab els infants don Ferràn y don Ranier, els senyors Canalejas, Luque, Barroso, Alba y García Prieto.

Les butaques del saló d'actes estaven totalment ocupades per periodistes, literats, polítichs y moltes senyores.

L'entrada l'acompanyà el Rey, qui tenía al seu dreta a l'infant don Ferran, y a l'esquerra a l'infant don Ranier.

L'entrada del Rey ha sigut acullida ab nodrits aplaudiments.

Moments després s'ha presentat en Marconi, acompanyat dels senyors Moret y Echegaray, a qui el públich ha tributat una entusiasta ovació, dret tothom.

El Rey vestía de capità general. En Marconi ostentava en el pit la creu del Mèrit Militar blanca, d'Espanya, y la banda de Santi Maurici, italiana.

Entre grans aplaudiments ha fet us de la paraula el senyor Moret, qui ha dit que l'Ateneu, representació del poble, s'honorava ab presentar a una de les majors glories d'Europa.

Descrivint l'utilitat de la radi-telegrafía, ha recordat la rescent catàstrofe del «Titanic».

A continuació ha fet us de la paraula el senyor Echegaray, qui ha pronunciat un discurs eloqüentíssim, enaltint en paragrafs brillants la figura del gran Marconi, honra d'Italia y del mon enter.

Tot el seu discurs, que ha estat freqüentment interromput ab grans aplaudiments, l'ha dedicat, en termes científichs, a demostrar la lluita y l'ambició dels homes sabis ab l'espay.

Avuy hem arribatb—ha dit—a humiliar ab un fil-ferro, el del telègraf, a les grans catàstrofes, pero en Marconi ni el fil-ferro necessita, perque li basta ab la onda.

En Marconi—ha acabat dient—es un conquistador del mon, de la pau, de la ciencia y de la fraternitat universal.

El discurs del senyor Echegaray, plè d'imatges vibrants y entusiastes ha sigut acullit ab una ovació sorollosa.

En Marconi, al aixecarse pera fer us de la paraula, l'auditori li ha tributat una calurosa ovació.

Ha comensat, en italiá, recordant que'n 1895 fou quan se notaren els efectes de la primera onda alcançant uns 40 kilòmetres; en 1895 se n'alcansaren 76, en 1897 van arribar a 80 y en 1899 França va poguer comunicar ab el Panamà. En 1900 se va extendre d'Europa á América, y en 1901 arribaren a Terranova. En 1902 Anglaterra va ccommicar ab Ferrol y Càdiz. Ultimament han arribat a alcansar de 3 mil a 4 mil kilòmetres.

Tot el discurs ha versat sobre la marxa progressiva de la onda de la seva invenció.

En Marconi, al acabar la lectura de les quartetes, ha sigut obgecte d'una gran ovació tan gran, que ha durat varis minuts, aplaudint tot el públich, dret.

Entre'ls concurrents hi havía molts polítichs, tots els ateneistes y ademés una nodrida representació de la colonia italiana.

Al sortir el Rey, acompanyat del Govern, que anava de uniforme, li han tributat una ovació.

Després ha sortit en Marconi que anava ab el senyor Moret y la junta directiva del Ateneu, y ha sigut, també, calurosament aplaudit, donantse visques a n'en Marconi y a Italia.

Finalment, el senyor Echegaray ha sigut objecte d'una ovació sorollosa, perque, realment, el seu discurs ha sigut l'èxit de la nit.

L'Assamblea de carnicers

Les conclusions de l'Assamblea de Carnicers, son les següents:

Supressió dels consums sobre les carns. Que en els imposts compensadors s'excluexi dit article o s'acudeixi, a lo menys, al repartiment vehinal.

Facultar a la junta executiva pera que demostri al Govern la inferioritat del comerç de carns, y adopti, ab tota amplitut, l'actitut convenient.

Recomanar al comité cattoer internacional de Hamburg que demani als governs de tots els paisos l'abolició dels drets arancelaris sobre les carns.

Acceptar el projecte de organisació presentada pels senyors Barbadillo y Valls. Publicar en un folleto les deliberacions de l'Assamblea.

'Acceptar' varies proposicions sobre transports de cap de bestiar y altres.

Declarar que la municipalisació de serveys dels escorxadors perjudica al consumidor.

Recepció acadèmica

En l'Academia de Ciencies Morals y Polítiques s'ha celebrat la recepció de don Rafel María de Labra, que ha llegit un discurs sobre «Internacionalisació d'Espanya».

Li ha contestat el senyor Azcàrate.

El projecte de Mancomunitats

El «Diario Universal», orgue oficiós del Govern, diu:

En la conferencia que avuy ha celebrat el ministre de la Governació ab el president del Consell s'ha tractat, principalment, del projecte de Mancomunitats que prepara el Govern.

Com que'l projecte de reforma de l'Administració local del senyor Maura, en la part referent a mancomunitats, fou aprovat després de detinguda discusió, en el curs de la qual va admetre la comissió importants esmenes, sembla que l'actual projecte no contindrà diferencies essencials del aprovat pel Congrés al discutir el presentat pel senyor Maura.

El discurs den Lerroux

Diu «La Epoca»:

El discurs pronunciat pel senyor Lerroux a Barcelona ha sigut completament revolucionari.

Algunes de les seves asseveracions mereixen ser recollides perque'l quefe radical ha confessat que apoya al senyor Canalejas perque ab aquest Govern es més fàcil combatre la monarquía, y per això tracta d'impedir que aquest caigui.

Els paletes

El ministre de la Governació ha visitat al senyor Canalejas pera informarlo del estat de les negociacions que va realisant ab els paletes associats y els patrons ab l'objecte d'evitar que s'arribi a la vaga d'aquells, segons tenen anunciat, cas de no ser acceptades per aquests determinades condicions que'ls han sigut proposades.

Nota política

Als centres oficials la calma ha sigut completa.

El quefe del Govern ha dedicat el dia a fer visites.

A Governació no han facilitat cap noticia.

A pesar d'aquesta tranquilitat els comentaristes s'empenyen en que quelcom succeeix y fan pronòstichs sobre lo que podrà ocórrer en la sessió de demà en el Congrés.

Els ministerials diuen que demà, abans d'entrar en l'ordre del dia, els republicans provocaràn un debat pera oposarse al desitg del president de que siguin secretes les deliberaciones sobre suplicatoris.

Carta den Maura

Se donava aquesta tarda per segur que en la primera sessió que celebri el Congrés se dirigirà una pregunta al president de la Cambra pera que, expliqui per què va dir davant del Rey que les Corts retenfen prerrogatives que no son seves.

Saragossa. — El setmani conservador «Lealtad» publica una carta del quefe dels conservadors dirigida al president de la Joventut ab motiu de la projectada assamblea de joventuts del partit.

Diu el senyor Maura, entre altres pagrafs, que la cultura y economía nacionals no sufriràn retràs més que baix les enganyoses apariencies democràtiques, les quals son efecte de les amenaces fetes pels agitadors de les esquerres.

Assegura l'ex-president que no existiría tal estat de coses si cumplissin ab [illegible] indiferents.

Recomana una propaganda permanent en tots els pobles pera dignificar les institucions devent aportar recursos les classes acomodades per propia conveniencia, ja que diu que de negarse a prestar el seu concurs perdrien el dret a doldres d'una sanció venidera.

Ofereix el seu apoy a les joventuts del partit y recomana els temes que indica al estudi de l'Assamblea.

Els republicans

L'iniciativa den Nakens convocant a una reunió als prohoms del republicanisme pera pactar l'unió de tots els diferents grupus, no troba acullida.

Uns neguen autoritat an en Nakens pera convocarla y altres s'arronsen d'espatlles quan se'ls parla del assumpte.

En Marconi, condecorat

El Rey entregarà avuy a n'en Marconi les insignies de la Creu d'Alfons XII.

Un crèdit

El Consell d'Estat ha informat favorablement l'expedient de concessió d'un crèdit de dos milons de pessetes pera primes a la navegació.

A Dinamarca

Ab el ràpit ha sortit cap a Copenhague l'infant don Carles, pera donar el pèsam a la Cort de Dinamarca per la mort de Frederich VIII y assistir als funerals en representació del Rey d'Espanya.

Avís

L'abondor de materials ens obliga a deixarne algún pera vinentes edicions. Entre altres hi hà l'extensa informació que'ns envía sobre l'Assamblea Magna del Noguera Pallaresa el nostre enviat especial.

Devèm consignar que la esmentada informació, dipositada a Lleida a les 8'10 del vespre, l'hem rebuda ab forsa més de cinch hores de retràs.

Espectacles

Teatre Català **Romea**

Avuy, dilluns, nit, a un quart de deu, magnífica funció. «Francforts, «Canción de cunas» y «Entre dos actos».—Dimecres estrena de la comedia en tres actes, original de F. de Croiset y Maurice Leblanch, adaptada al castella per Lluis Gabaldón y Enrich J. Gutierrez.

ARSENIO LUPIN

(El ladrón de guante blanco)

Decorat exprofés.—Mobiliari nou. — Els autors assistiràn a l'estrena.— Se despatxa a comptaduría.

TEATRE DE CATALUNYA

(ELDORADO)

Sindicat d'autors dramàtichs catalans

Avuy, dilluns, a un quart de deu, les dues obres noves, en dos actes cada una, den Joan Puig y Ferrater,

"El gran Aleix" y "Desamor"

Exit extraordinari

Demà, dimars.

Darrera funció popular a meitat de preu en cumpliment del compromís del Sindicat d'autors ab l'Excelentíssim Ajuntament. Programa extraordinari Sis actes:

"En Joan Bohome" y "Desamor"

Ideal Cine

Corts, 605 y 607

(entre Passeig Gracia y Rbla. Catalunya)

Hermós programa ab preciosos estrenes. La popular artista

Raquel Meller

en l'estudi del pintor Carles Vàzquez. Ultim dia de la película de gran actualitat

El auto gris o Bandidos en automóvil

DIORAMA

Avuy, dilluns, estrena de la película de 900 mts.

Sangre indiana

«Las aventuras de un hombrecillo», «Por la corona», «El milagro de las flores» y altres.

Sala Mercè.-Cine y Grutes

Avuy, la SALA MERCE es el centre de reunió de la millor societat barcelonina.

GRAN CINEMATÓGRAF

Avuy, estrena de la bonica película, única a Barcelona y exclusiva de la «Sala Mercè», de mil metres, titulada

Per culpa d'altre

Exit de la «Corrida de toros a las Arenas». Quatre estrenes de películes cómiques y dramàtiques.

El Palau de la Rialla

Espectacle sorprenent. — Visions panoràmiques. — Grans atraccions,

Grutes fantàstiques

TURÓ PARK

- PRÓXIMA INAUGURACIÓ -

LA RABASSADA

Reobertura del

Restaurant de luxe

ab el mateix «chef» que'l va inaugurar l'any passat.

- MUSIC-HALL -

Tots els dies, selecta funció de deu à dotze nit, per distingides artistes.

HOTEL-RESTAURANT

obert dia y nit. Gabinets particulars. Cuina de primera. Servey à la carta y cuberts desde cinch pessetes. — Telèfon núm. 7643.

CONCERTS

en el Saló-Menjador del Restaurant de una a tres tarda y de set a nou nit per una orquesta de professors dirigits pel Mtro. Pérez Cabrero.

Atraccions americanes

Scenic Railway, Water Chute, Bowling Alloys, Cake-Walk, Casa Encantada, Palau de Cristall, Palau de la Rialla, Passeigs, &.

Tranvia directe desde la Plaça de Catalunya a La Rabassada

Dr. Serrallach Vías urinarias. - De 12 a 2 y 6 a 7. Pelayo 40. - C.ª económica, 7 a 9. Jovellanos, 9

¡¡Alerta, malalts, alerta!!

Se venen en aquesta ciutat y en altres poblacions de Catalunya, y també a Valencia, varies **aigües artificials** ab noms de fonts **que no son fonts**, sinó marques de fábrica, y que en les etiquetes de les seves ampolles diuen, o pretenen dir que procedeixen de Caldes de Malavella, y alguns fins diuen «bajo la protección del Gobierno», pera sorpendrela bona fé del comprador.—No confóndreles ab les acreditades aigües **minero-medecinals naturals** del **VICHY CATALA** de Caldes de Malavella, declarades d'utilitat pública, y que per això estàn baix la protecció del Govern, que sols s'expedeixen del manantial embotellades y les ampolles porten els distintius ab el nom «Sociedad Anónima Vichy Catalán.—De venda per tot arreu. —Administració: **Rambla de les Flors, número 13, entresol.**

ANÓNIMA CLAUDIO DURAN

Construccions MONIER

Ronda Sant Pere, 44, baixos

Sostres de CIMENT ARMAT ab revoltons de guix

Patent núm. 51.570. — Economía, resistencia, depressa en construir Dipòsits, Canonades, Ponts, Edificis industrials y tota mena de construccions ab ciment armat.

MOSAICHS E F ESCOFET & C

Ronda Sant Pere 8

Fulla Agrícola de LA VEU

Articles doctrinals, notes tècniques, informacions comercials, cotisacions de mercats del país y extranger, noticies útils y demés d'interès pera la pagesía catalana

281

Oidium y mildiu

Dues de les malaltíes més freqüents y temudes que passa la vinya durant el período de vegetació, son les conegudes ab els noms de «cendra» y «mildiu», originades per la multiplicació de dues plantetes microscòpiques, batejades pels botànichs ab els noms de «oidium» y «peronospora viticola».

D'abdúes, el sofre y les sals de coure ne donen compte, privant que's difundeixin, si son aplicats oportunament y en condicions a propòsit pera que la vinya, resguardada dels danys que de l'altra manera sufriría, pugui fer arribar els fruits a sa completa y regular maduració.

Però, pera que les ensofrades y les sulfatades responguin als resultats que els viticultors n'esperen, se fa precís y indispensable que's fassi l'aplicació de elles abans de que'ls citats paràssits invadeixin la vinya, o sigui abans de que's manifestin en aquesta, ja que aquelles materies sols obren preventivament, impedint la germinació dels orguens reproductors del «oidium» y del «mildiu».

La experiencia, corroborant les observacions de laboratori, ha determinat les èpoques que resulten més convenients y oportunes pera verificar els tractaments anti-criptogàmichs. Sols subjectantse a lo que respecte an aquest cas constitueix ja preceptes culturals, es com pot esperarse obtenir bons resultats y treure tot el partit que'ls precitats recursos brinden al vinyater.

En lo que's refereix al empleu del sofre, son reconegudes indispensables, quan menys, tres aplicacions; s'estima convenient efectuar la primera quan els tendres brots tinguen de 10 a 15 centímetres de llargada; la segona, en el moment de començar a florir els raïms, y la tercera, uns quinze o vint dies abans d'iniciarse'l período de maduració d'aquells. En determinades circunstancies, no son suficients les tres ensofrades pera contenir l'«oidium», si no que deuen ser seguides d'altres aplicacions complementaries que s'efectúen entre'ls intèrvals senyalats, servint de guía, en quant a l'hora de ferlos, l'estat sanitari de la vinya.

A l'acció curativa dels ensofrats segueixen altres accions benfactores dignes de ser tingudes en compte. La major activitat de la vegetació, la regularisació en el florir y l'impuls en la maduració del raïm son les que més deuen tenirse presents.

La influencia de les ensofrades en la higiene de la vinya, que fa sentirse, segons uns del contacte del sofre ab els orguens reproductius del «oidium», y segons altres de la emanació dels vapors sulfurosos despresos ab la major temperatura exercida per les irradiacions solars, imposa sempre, pera lograr els efectes màxims perseguits, la major permanencia del sofre sobre'ls pàmpols y brots de la vinya y la major superficie de contacte del sofre sobre aquests orguens. Pera que aquestes condicions se realisin cumplidament, s'hauría de procurar, primerament, efectuar les operacions del ensofrat a la matinada, a fi de que'ls vents no les contrariín, y aprofitar les rosades del matí, que ajuden a allargar l'adherencia y l'aument de superficie de contacte ab la planta, haurà de ser complet, Aixís se lograrà poderne estalviar bastant, per lo que, tenint tot això en compte, seràn despreciats quants sofres no omplin per complet aquestes necessitats, donantse preferencia sempre als més polvorulents.

Reconeguda y estimada l'influencia antisèptica de les ensofrades, convè tenir present que aquell antisèptich exerceix altres accions que, si bé son secundaries no justifica que se les tingui oblidades, y es, per lo tant, convenient recordar que'ls ensofrats contribueixen a donar impuls a la vegetació, a la fecondació floral y fan sentir sa influencia en la maduració; de tot lo qual ne resulten auments de fructificació per disminuirse la blima dels rahims y el millorament de la qualitat dels vins per l'aument de sucre que s'obté ab la més perfecta maduració d'aquells.

Es oportú senyalar el concepte que'ls ensofrats merexien a un distingit viticultor que fou el primer en adoptarlos.

El sofre, observava el distingit provençal M. Marés, estimula la vegetació y favoreix la fructificació, comuncant el vigor necessari pera que la vinya resisteixi les invasions parassitaries.

De les innovacions aportades en aquest conreu, hi hà que reconèixer que cap altra té tanta importancia com la dels ensofrats. Ab l'empleu y metodisació d'aquesta materia se logra impedir les invasions del oidium, y s'exerceix, ademés, l'acció d'estimulant pera la vegetació. La influencia del ensofrat en aquest cas es decisiva; tant que, resumint, pot dirse que ecombinant aquest ab conreus esmerats y ab els adobs, els rendiments resulten més regulars y abundants, essent indiscutible que les vinyes ensofrades, ademés d'una vegetació molt brillant mantenen més sostinguda y igual la vegetació y se troben menys exposades a brotar desordenadament. Ademés, la maduració avença lo menys de deu dies; el rahim adquireix més desenrotllo y el seu color se perfecciona. Les vinyes aixís tractades, semblen adobades.

Raul M. MIR.

Apropòsit del Banch Agrari

¡Oh, que es desencoratjador el llegir «Cròniques parlamentaries» en la edició de la nit de LA VEU del día 16! La veritat sigui dita, les ales cauen del cor al llegir la fredor, la indiferencia ab que van ésser escoltades les bases del projecte de lley del Banch Agrari; sort que'l posat estoich de la figura den Joseph Zulueta, qui mirava molt per sobre l'indiferencia ab que era escoltat son projecte, corresponía aparentment an aquella mateixa fredor.

Jo no m'explico còm un assumpte de tant interés pel bé general agrícol no ha sigut escoltat ab la detenció que la importancia d'aquell se mereixía. Un sol ministre restà al banch blau y encara devía quedarshi pera que no fos dir que al llegir un projecte de lley no hi era cap de la colla; potser no tenía ahont passar la estona. ¿Qui sab? No's poden fer mals pensaments.

No m'extranya que la majoría fos desserta. D'aquest assumpte no'n treuràn cap profit pràctich y no resa ab la «política menuda»; si en el fons de la qüestió hi hagués no més que una mica de política o's pogués treure algún profit pera aquella, si el projecte hagués motivat una votació, «los diputados de la mayoría, sin recibir previo aviso de su jefe, hubieran acudido á la sesión, para dar pruebas de su disciplina».

¿Què vol dir que l'agricultura's perdi? ¿Què'ls importa que an els pagesos se'ls apreti ab un fort dogal pera trobar quartos, pera esperar la vinenta cullita? ¡Això es música celestial! En el Congrés y en la política sols se menja verdura en els àpats ab que acaben sempre les «cuestiones personales», y encara pera fer gana pel rostit; últim plat que generalment se presenta al venir alló de casualmente examinando D. Fulano y D. Mengano unas pistolas, se disparó la del primero, sin que por fortuna haya que lamentarse desgracias personales»; casos que acaben sempre ab el clàssich dinar ahont, inconscientment tal volta, se recorden del enciam, única cosa que'ls fa pensar en que l'agricultura existeixi.

Tingui la seguretat, amich Zulueta, de que si'l projecte no podés ferir interessos creats, com diu molt bé'l senyor X Y Z, hauría cridat l'atenció; però hi hà molts casos en que la millor manera de no pendre part y no tenir compromisos es no sentirlos o no volerlos sentir. Tal volta haurà sigut millor aquesta indiferencia y aislament ab que l'han deixat, perque aixís, com menys siguin, menys seràn també'ls disbarats que sentí al contestar aquells senyors de la majoría, que saben tant les necessitats del seu districte com jo de geodesia que may l'hi vista; sé sols que hi hà aquesta rama de ciencia, com ells saben que hi hà un districte que's diu tal nom, del qual ells ne son diputats y ahont van, si els camins ho permeten (a pesar dels grans projectes d'un ex-ministre que volía fer moltes coses y res ha fet), ab el vehícol que es model de la última paraula ab velocitat; però's veu que aquesta mateixa ha fet que ni se recordin si en els llochs ahont va passar hi havien obres o regadius. ¡Què'ls importa que'ls electors se morin de gana per falta de medis pera conreuar les seves terres, si ells ja tenen l'acta! ¡Què vol dir que la Federació Agrícola Catalana-Balear, que es el portaveu de tantes societats agrícoles, ho demani per veu també de tants necessitats! Es lluny de Madrid, y en el Congrés, encara que hi hagi sequedat y la usura acabi d'escanyar al pobre pagès, aquest no arriba al «salón de sesiones», no més paga, y si no ho fà venen les aclaparadores lleys d'Hisenda pera acabarlo d'endogolar, pera que's pugui quedar lo que pera ell es fruit d'enguinies y suors. ¡Aquell clap de terra...! Que la Hisenda's quedarà per falta de pagament. Però això rès vol dir, la qüestió es que les persones o entitats que fan els prèstams al aclaparat pagès, puguin repartir un gros dividendo. ¡Aquí precisament, aquí està la clau del problema!

Aquí té, amich Zulueta, el motiu que explica la fredor, la indiferencia, y soletat que'l van acompanyar al llegir son projecte, fruit de llargues pensades, filles de les mateixes necessitats nascudes per la mateixa falta de diners.

Jo no soch pas qui tinch d'encoratjarlo, puix ni ho necessita, ni soch tampoch qui ho ha de fer; sols tinch la sort o desgracia d'haver tocat d'aprop aquestes necessitats, per la circunstancia de ser immerescudament president d'una Cambra y Sindicat Agrícol Oficial. Ab nom d'aquest y propi, rebi la més coral felicitació pel seu projecte. Pensi sols que si en el Congrés la soletat l'ha acompanyat, té'l ferm agraiment per haver portat la veu de la Federació y haver ret públich el seu pensament que portaría la vida y benestar a moltes llars mancades de medis per tirar avant la hisenda enderrocada. Pot dir clar y ben alt: «He complert el meu dever; he donat la solució; ara que'ls que siguin amants de l'agricultura resolguin!»

Manuel ARMENGOL Y BAS.

Assamblea nacional de viticultors

Ab ocasió del Congrés Viticol Nacional que's prepara a Pamplona, se celebrarà'ls dies 8 y 9 de Juliol en aquella ciutat, una Assamblea al objecte de constituir la «Unió de Viticultors espanyols».

Porten la iniciativa la «Unió de Viticultors de Catalunya» y la «Asociación de Viticultores Navarros» en nom de elles els seus respectius presidents don Joseph Puig de la Bellacasa y don Mariàn Arrassate, han endressat una Circular al país, seguida d'una proposició de temes a desenrotllar y de notes reglamentaries de l'Assamblea.

Els temes de que's tractarà son els següents:

I

«Necesidad de unirse y organizarse todos los viticultores para defender la intangibilidad de la parte substantiva de la ley en cuanto define y describe qué es vino natural, qué vino artificial y adulterado, qué es lícito y qué es prohibido y castigado.

II

Necesidad de unirse y organizarse todos los viticultores para atender á la necesidad imperiosa y urgente—por razones de orden social, moral y económico, según expresa la ley—de perseguir y castigar enérgicamente las falsificaciones y adulteraciones en vinos y sus derivados, y en esa relación compulsar la conveniencia de:

a) La instalación inmedata de laboratorios químicos—uno por lo menos en cada provincia—bien dotados de personal idóneo y material en que se hagan gratuitamente y al día los anàlisis de vinos.

b) Nombramiento de Veedores ó inspectores—provistos de las necesarias facultades para realizar completa y eficazmente su misión—encargados de tomar muestras de vinos en todo el territorio español con destino al análisis.

c) Establecer obligatoria, para complementar la investigación de los análisis y entorpecer la circulación de los vinos falsificados, la declaración de cosecha y las guías de circulación de los vinos y alcoholes.

III

Necesidad de unirse y organizarse todos los viticultores para alcanzar la reforma inmediata de la vigente ley de alcoholes en el sentido de obtener por la misma las mayores facilidades de destilación a favor de los cosecheros españoles con el fin de que estos posean un medio fácil de equilibrar las desigualdades cualitativas y cuantitativas de las cosechas, con las cuales tienen hoy que luchar con desventaja; de conseguir que los vinos averiados, fondos, heces y orujos sean destilados fácilmente, evitando el abuso que hoy se comete en gran escala de hacerlos servir como base de elaboración de vinos falsificados ó cuando menos adulterados; y de alcanzar una reducción en favor de las destilerías cooperativas formadas exclusivamente por viticultores, á fin de estimular por ese medio la asociación para montar aparatos capaces y perfectos.

IV

Necesidad de unirse y organizarse todos los viticultores para conseguir nuevos mercados en el exterior para los vinos españoles, y en esa relación pensar y estudiar los más apropiados y proponer el concierto de Tratados racionales que nos abran sus puertas.

V

Necesidad de unirse y organizarse todos los viticultores para obtener que se haga efectiva la ley de 28 de enero de 1906 que establece reglas para la formación de Sindicatos agrícolas, autorizando los que con arreglo á la ley lo soliciten y concediéndoles íntegramente los beneficios señalados en la misma.

CONCLUSION UNICA

Necesidad urgente de agruparse todos los viticultores españoles en Sindicatos Regionales para con los mismos constituir inmedatamente la «Unión general de Viticultores españoles», cuya misión será el estudio fomento y defensa de los intereses de la viña en España».

La correspondencia y adhesions referents an aquesta Assamblea (no confondres ab el Congrés Viticola, que es distint) se dirigràn al president de l'«Unio de Viticultors de Catalunya», Portaferrissa, 21. Barcelona; y al president de la «Asociación de Viticultores Navarros», San Nicolás, 16, a Pamplona o carrer Major, 27, a Lumbier.

Adobs Espinás

Rambla Centre, 37. — Fábrica á Sans

Institut Agrícol Català

Excursió a Viladecans.—La favada

Com a complement de varis actes y festes celebrats aquests dies per l'Institut, ans d'ahir se va efectuar l'anunciada excursió a Viladecans.

De Gavà, se traslادà en carruatges la comitiva a la finca que cap al cantó de montanya posseeix l'individuo de la Junta del Institut, don Ramón Ribas, de Sant Feliu de Llobregat, finca ben endressada, de varietat de conreus, pridant l'atenció una plantació de garrofers dels quals els que porten tres anys de plantats, son molt més grossos que'ls que'n porten sis, degut senzillament al procediment seguit ab ells en el viver. Als uns, al trasplantarlos, se'ls fan malbé arrels principals, mentres que als altres, posats dues vegades en viver, se'ls aparellen les arrels de tal manera, que quan son portats al camp, el pà de terra ab que's trasladen, està atapait de radícules sanes y que prenen totseguit gran desenrotllo.

Seguint a peu fruiterars y vinyes de la finca del senyor Ribas, entraren els excursionistes a la de don Angel Arañó. La casa, millor dit, el castell, conserva edificacions mitgevals que'l seu amo, restaura y completa ab molt gust.

El senyor Arañó y sa distingida esposa dispensaren amabilíssima rebuda en son casal als forasters, els quals pogueren ferse càrrech del art exquisit y sobrietat ab que's va restaurant aquella magnífica casa que, segons documents, havía sigut propietat y hostatge del rey Jaume primer, qui se la va vendre ab motiu de la expedició a Mallorca.

La casa està voltada d'un gran parch avícol, ab races escullides de gallines, conills y ànechs; té bons corrals de cabres y altres corts pera'l bestiar y de tots indrets s'escampen amples camins que comuniquen uns fruiterars ab altres, perque la finca es tota ella plena gairebé exclusivament d'arbres fruiters. Cridaren l'atenció dels visitants, una plantació de pereres Castell y unes grans plantacions de tarongers. Quan, fa pochs anys, el senyor Arañó va adquirir la finca, produían aquests tarongers 20.000 taronges; ara'n produeixen 200.000. Val a dir que no s'hi planyen gastos y en prova de tal afirmació, esmentarem que, havent una rierada omplert de sorra y pedra una part del tarongerar, pera millorar les terres y prevenir noves avingudes, s'hi varen emplear durant un mes 50 homes ab 14 carros.

Comentant aquestes y altres coses molt dignes d'atenció que s'observen en la finca «Torra Roja», els excursionistes entraren al poble de Viladecans, havent passat un dematí excelent entre fruiterars, sense calor, ventats per un oreig molt agradable.

A la sala del teatre del café de càn Sastre, adornada ab veritable gust pel jardiner senyor Dot, s'hi va servir el dinar, que quan se tracta d'una excursió anyal com aquesta, se denomina la «favada». Hi prengueren part quaranta comensals.

Al destaparse'l xampany Codorniu, se va aixecar el president del Institut, don Eusebi de Puig, dient que si no per que en àpats com el que's celebrava no s'acostumen a fer brindis, brindaría pels propietaris de les finques visitades, que tant enalteixen l'agricultura catalana y especialment pel senyor Arañó que, deixant sos habituals quefers y la vida de ciutat, s'ha convertit en un veritable apòstol de l'agricultura y de la vida social agraria. Afegí'l senyor Puig, que l'objecte de parlar, era pera anunciar que'l secretari del Institut donaría a conèixer les primicies d'un treball que aviat se donarà a l'imprempta y que serà base de la campanya que va a empendre el Institut en pró dels aucells.

Don Guillem María de Broch enaltí la conducta de la esposa del senyor Arañó que comparteix admirablement ab el seu espós la missió que s'ha imposat al fer vida campèrola y proposà que del principal ram de flors que adornava la taula, se'n fés present a tan exemplar dama.

Seguidament s'aixecà el Sr. Maspons y Camarasa y llegí y comentà unes quartilles que venen a ser un prefaci del treball que aviat publicarà l'Institut en pró dels aucells.

Els concorrents quedaren emprendats de les quartilles llegides, aplaudint molt com abans havien aplaudit als senyors Puig y Broch.

Sortí la comitiva de aquell improvisat menjador, en que tan bella estona s'hi havía passat, pera anar a veure la notable explotació de tomaqueres de don Joaquim Plans. Ja vàrem dir dilluns passat, que hi havía destinades a tal conreu, tres mojades; comencen a vèuresi alguns tomàquets madurs y totseguit començarà l'enviu a Barcelona d'aquest fruit, que val al pagès Plans, centenars y fins direm milers de duros cada any. El fort de la recolecció es durant el mes de juny, precipitantse la maduració, mitjantsant abrichs de palles o vidres que se posen damunt de les plantes a les nits o en dies frets.

El transport se fa en carros; anticipantse a la producció corrent, solen enviarse a ciutat 60.000 kilos de tomàquets, a més dels que's cullen quan hi la producció general.

Del mateix senyor Plans, varen veures unes veritables boscuries de presseguers, de que parlàvem l'altre dia.

Cap al tart, va donarse l'excursió per acabada, regressant cap a Barcelona y pobles vehins els forasters que tan bon dia passaren a Viladecans.

Regeneració de les plantes

Totes les plantes al reproduirse de llevor tendeixen a tornar a son estat primitiu o selvatge. Pera contrarrestar això y millorar els seus fruits y classes, ens valem de la hibridació, selecció de llevors, cambi d'aquestes de localitat, comarca o terreny, com també de la empeltació, transplantació, conreus esmerats, etc.

En les plantes herbàcies la seva trasplantació del viver sembrat de grana es un dels medis per millorar molt els seus fruits. Tal passa ab els melons y cindries y altres: trasplantades les petites plantes quan tenen més o menys un pam d'alt, se milloren molt y molt els fruits, els quals resulten, conreuats per conreuats, molt més sabrosos y ab més polpa que no pas els sortits de les plantes no trasplantades. A mida de propagar la mateixa grana y seguint la trasplantació després cada any, als dos o tres anys arriben per tenir molt poca llevor y ser casi tot polpa.

Per lo mateix, sempre que se sembra una pomera, presseguer o qualsevol altre classe d'arbre de fruit, de grana o pinyol ,may surten tampoch de la mateixa condició que de la seva procedencia ,anomenantse, impropiament, borts o degenerats. No resulten borts ni degenerats perque fins en els arrelats se nota més resistencia y creixensa, no solament en els mateixos arbres que no's vulguin empeltar, sinó fins y en els empelts de sobre d'aquests.

Agafem pomeres, presseguers y altres fruiters borts o nascuts espontànis de llevor y plantemlos en sot definitiu; veurem com tindràn, després d'empeltats, al cap de un o dos anys, una creixensa y una duració molt més del doble que'ls altres que venen de viver empeltats en dit viver mateix y trasladats an el seu lloch permanent. ¿No veyem que això succeeix també en les plantes de fusta, poll, carolina y altres que's propaguen d'estaca?

Surt expontàni de grana un arbre en el seu país de origen, y sempre notarem que per més bon terreny que tingui es molt més revèssa la seva fusta; y com més a la soca, més; y més resistent en terrenys magnes, aixuts y en les seciades que no pas que fos plantat d'estaca.

En cambi, treurem estaques de dit arbre y com que les plantem que son molt més llestes, sobretot cap al cim del arbre, ¿què succeeix? que'ls arbres que després resulten de dites estaques son arbres de fusta llesta o de més bon obrar que no pàs els seus antecessors y aixís successivament; dits arbres aumenten sempre, a igualtat de circunstancies ,de terreny, conreu y clima, la llestesa de la seva fusta; però tendeixen més, en cambi, a la seva degeneració.

Això mateix anem experimentant ab la carolina; als primers anys que la plantàvem, vinguda no feya molts anys de son país d'origen, resultava la seva fusta més blincadissa, esquerdadissa y menys llesta; avuy diguem que s'ha aclimatat en el nostre país perque ha perdut dites males qualitats degut a tantas y tantes vegades que les estaques depenen unes d'altres y de carolines que no son nascudes de grana.

Convindría que sempre que's volgués cambiar la llevor d'estaca se busqués que fos de plantes sortides expontànies de grana y de son país d'origen; que, si bé no resultarían de moment els arbres de fusta tan llesta, en cambi regeneraríem la planta per uns quants anys més, modificant la seva degeneració.

El poll de Bordils o del Ter, per més que's posi en terrenys de primera classe, novals y d'avinguda, dista molt de desenrotllarse lo que vint anys enrera, y lo mateix comença a succeir ab la carolina.

Moltes de les plantes llenyoses y per fusta de les que, tallades, tornen a brotar, ja en la seva mateixa soca,ja en ses arrels més o menys allunyades de la mateixa, també sofreixen una degeneració després de tallades; de manera que sempre arriba a ser més gros un arbre nascut de llevor que un retany d'arbre de la mateixa classe coronat arran de terra o més amunt d'ella.

Perxò aplicant aquesta conseqüencia, el coronar els arbres com s'executa en alguns punts, més aviat degenera'ls arbres que no'ls millora, y si bé de moment, en els primers anys de la coronació, per son excès de xamositat aparenten regenerarse, no's pot considerar aixís, perque ab la desproporció de la soca y arrelam ab el tronch insignificant que ha quedat al arbre després de coronat, dona un excès de crexensa, estacionantse després quan l'arbre torna a l'alsada aproximada que tenía abans de ser coronat.

Que les esmentades operacions de coronament se portin a cap en arbres d'ombra y per conveniencia en determinades ciutats, carrers o jardins, rès té de particular, tota vegada que les plantes y animals deuen haverse d'amotllar a les utilitats y conveniencies del home.

Segons el nostre humil criteri, y anem a acabar, es equivocat regenerar els arbres per medi del coronament de les seves branques; tinguem en compte que a més de lo exposat y altres rahons que no citem, el nombre de ferides que ab dita operació se'ls ocasiona son sempre en molt perjudici de la mateixa planta.

Per lo tant, el coronar els arbres no es regenerarlos, sinó tot lo més substituirlos de brancàm.

Narcís VILASECA.

Massanes.

Colonisació a Costa Rica

Un colonisador de Costa Rica, Manuel V. Martinez, publica en el «Boletin de Fomento», d'aquell Estat, les bases baix les quals se proposa introduir inmigrats en dit país, donant com acceptables alguns contractes ben característichs a Catalunya.

Els sistemes que troba més recomanables son els següents:

«1.º El sistema de aparcería, ó sea mitad de productos para los colonos y mitad para los propietarios de las tierras. En los contratos de los colonos aparceros es menester que se designe á éstos las tierras que van á cultivar, y que el propietario se comprometa á proveer la mitad de los gastos necesarios para la manutención de los colonos.

»2.º El sistema de enfiteusis, por el cual los colonos pagan una renta perpetua á un precio razonable sobre las tierras que se les ceden.

»3.º El sistema de ventas de tierras, cuyos propietarios independientes y exclusivos se hacen los colonos. Para un país libre como Costa Rica este es el sistema que más le conviene, y el propio para la dicha de los labradores extranjeros que no tienen de que vivir en su patria. Los colonos deben pagar en un corto número de años y sin interés, el valor de los terrenos que se les ceden en propiedad. Vencidos los cinco años, si no estuvieren solventes, abonarán el interés legal por lo que adeuden. Los colonos deben emplear una parte de su cosecha en amortizar sus deudas con los propietarios.

»4.º El sistema de salarios fijos por el cual se avanzan á los colonos ya sean obreros, jornaleros ó sirvientes, el pasaje etc., etc., garantizándoles un salario fijo á su llegada, con el cual están obligados á reembolsar los gastos hechos para ellos. En estos contratos es necesario fijar á los colonos comprometidos lo que tienen que hacer, lo que se les suministra en clase de manutención y las horas de trabajo á que están obligados diariamente, etc., etc.

»En todos los casos el precio del pasaje será pagado así: cierta parte al momento de la partida de los emigrados del puerto de procedencia: otra, ciertos días después de la llegada del buque al puerto del desembarque; y el resto en un año con los intereses corrientes en esta plaza.

»Los contratos de los colonos serán suscritos antes de la salida de aquellos en tres ejemplares de los cuales uno pertenece al colono, otro al propietario y otro al agente extranjero ó á mí.

»Estos contratos los suscribe el agente por orden y procuración de los propietarios; y estos últimos se comprometen, ellos y sus bienes, á llenar concienzudamente los compromisos que han contraído y á tratar á los colonos de un modo leal y humanitario.»

Després d'explicar aquest procediment de colonisació, diu el senyor Martinez:

«No dudamos que bajo las bases formuladas, la colonización del territorio nacional sería pronto efectiva ,y numerosas las ganancias que obtendrían los propietarios con el mejoramiento de sus fincas. Al Gobierno también incumbe estimular nuestro generoso propósito, y no dudamos que el muy digno y ilustrado subsecretario de Fomento, don Enrique Jiménez Núñez, lo apoyará debidamente.

La edat del bestiar vacum per les dents

L'altra setmana publicàvem un curiós gràfich ab explicacions pera conèixer la edat dels cavalls per les dents.

Aquest procediment no es tan clar per lo que's refereix al bestiar vacum, però ab tot en el Concurs Internacional Americà de Kansas City s'han donat les regles següents:

12 mesos.—An aquesta edat el vedell tindrà totes les dents de llet.

15 mesos.—Se presenten les dents incisives en el centre de les genives, cayéntse les de llet.

18 mesos.—Existeixen ja les dents permanents, no havent encara trencat les genives el segon parell permanent.

24 mesos.—Apareixen ja en us les dúes incisives permanents: el segon parell immediat se fa visible no estant encara en us.

30 mesos.—Existeixen a n'aquesta edat sis incisives permanents, estant en us les quatre del mitg i les dúes immediates perfectament visibles però no gastades.

36 mesos.—Sis incisives permanents perfectes: els extrems de llet a punt de caure, o apuntant en la geniva les permanents que hauràn de reemplassarles.

39 mesos.—Sis incisives permanents perfectes. Les dúes dels extrems, fora de les genives, però no gastades.

Pera més datos vegis les indicacions donades pel «Club de Smithfield», de Londres.

18 mesos.—Se considerarà major de 18 mesos tot bovi que tingui fora les dúes incisives centrals permanents.

21 mesos.—Se tindrà com d'aquesta edat l'animal bovi que tingui les dues incisives centrals permanents perfectament desenrotllades

27 mesos.—Se considerarà com més de 27 mesos, tot animal que tingués perfectament desenrotllat el segon parell d'incisives permanents.

32 mesos.—Haurà de considerarse com a més de 32 mesos el bovi en la boca del qual apareguin visible el tercen parell d'incisives permanents.

CRONICA

El temps.—Aquesta setmana se començarà a segar blat, si es que no s'ha comensat ja en algún punt molt assoleyat. En general la cullita serà mitjana, perque la sequedat va fer molt mal; a tot arreu hi haurà poca palla.

Els fruiters estàn carregats de fruita; les oliveres y els ceps prometen bones cullites.

Lo demés molt malament.

Al Empordà y en algún altre indret hi ha plogut bastant; en la generalitat de comarques se tem que's patirà d'una sequedat espantosa, perque no es fàcil que plogui abundantment com convindria.

A Murcia y altres punts de llevant insisteixen en demanar crédits pera obres públiques y condonació del pago de la contribució.

A la diócesis de Pamplona segueixen fent pregaries pera implorar el benefici de la pluja.

—

Concurs d'embalatges. — Acabats els concursos organisats per l'Institut Agrícol Català de Sant Isidre, dels quals se repartiren els premis el día 15, se'n prepara un altre pera'l mes vinent que serà molt interessant.

Estarà destinat a donar a conèixer y premiar ab importants quantitats en metàlich, embalatges de tota mena pera fruites.

L'Institut ha tingut una bona pensada en organisar aquest concurs per lo molt endarrerits que estem en la materia, essent aixís que un bon embalatge es una excelent base pera admirar les fruites, conservantles y presentantles bé.

Això convé molt a Catalunya, que té comarques de molta fruita, una bona part de la qual va al extranger y moltes vegades no s'obre pas per deficiencies del embalatge.

La Junta Directiva del Institut s'ha prés ab molt punt aquesta qüestió, fent indagacions en alguns indrets d'Espanya y del extranger acreditats per embalatges. Ademés hi aniràn expressament comissionats pera ferse càrrech de visu d'aquestes industries.

—

Partit agrari nacional.—L'altre dia ens varen sorpendre els diaris portant una noticia telegràfica de Madrid, segons la qual s'acabava de constituir a la vila y Cort un partit agrari nacional integrat per representacions de corporacions agrícoles de tot Espanya.

No sabem que a la reunió hi hagués representada cap associació agrícola catalana; del programa acordat no se'ns en diu ni un mot; ja's comprén, per lo tant, que no podem parlar d'aquest titulat partit agrari nacional fins y a tant que sapiguem ahont và y qui son els homes que diuen que porten la representació dels agricultors d'Espanya.

—

Als viveristes de ceps. — El «Boletín Oficial» de la provincia publicat el 15 del corrent, inserta una circular en la que recorda als propietaris de vivers de ceps americans, que han de remetre a les oficines del Servey Agronòmich, una relació de les distintes classes de plantes que tenen en viver, pera que'l personal facultatiu giri una visita d'inspecció a fi de formar una llista dels dits establiments que estiguin en la forma disposada per la lley.

—

Els transports per ferrocarril. — Llegim que la Companyía del ferrocarril «South Eastern and Chatham», fou penyorada en 100 lliures esterlines, més les costes, per haver transportat en males condicions un vagó d'ovelles desde Maidstone a Gravesend.

Disposicions com aquesta s'haurien d'aplicar diariament contra les nostres companyíes de ferrocarrils.

—

El Congrés d'Iviça. — Tenim les millors noticies de la expedició a Iviça. Aquests darrers dies hi hà animació entre'ls agricultors pera allistarse, lo qual convé fer sens pèrdua de temps pera assegurarse de trobar lloch y no entorpir la bona organisació. Hi hà allistades algunes senyores.

—

La primera arada elèctrica d'Espanya — A una finca de 2.000 hectaries que posseeix a la provincia d'Osca el propietari de Saragossa don Saduní Bellido, s'hi ha introduit una arada ab motor elèctrich, que es la primera a Espanya en que s'hi aplica aquet procediment

S'ha de llaurar en un any la meitat de la finca.

—

Publicacions rebudes.—«Sindical». Ademés d'un article de mossèn A. Vila sobre la lley de Sindicats, publica extenses informacions de la vida social dels Sindicats Agrícols de Lloret, Blanes, Malgrat, Pineda y Santa Susagna.

Butlletí de la Societat Protectora dels Animals y Plantes de Catalunya. — Dona a conèixer extensament els temes discutits en el Congrés Internacional Zoofil de Turin.

El Progreso Agrícola y Pecuario. — Tracta del comerç de la carn a Madrid.

—

La industria de la seda. — Llegim en un periòdich valencià:

«La Sociedad de fabricantes «Fomento de la Sericicultura é industria sedera valenciana ha construido en el paseo de la Glorieta, adosadlo á los viveros municipales, un elegante quiosco, acristalado que permite observar las transformaciones que experimenta el gusano de la seda antes de elaborar el capullo.

Se han colocado en este pabellón cuatro mesas, constando cada una de ellas de cuatro cañizos.

En cinco de éstos, entre hojas de morera, se pueden apreciar millares de gusanos de tres clases: chinos, verdes y blancos.

Varios de ellos han salido ya del cuarto «sueño» y comenzarán la elaboración del capullo: otros han salido del tercero, y algunos duermen ahora el segundo.

La sociedad proyecta instalar muchos más cañizos en breve.

Por sus iniciativas merece los mayores elogios.»

Pràctiques de conreu dels ceps americans

per D. Joseph M.ª Ribas y Fons

Breu tractat, premiat per l'Institut Agrícol Català de Sant Isidro. De venda en aquesta Administració, a 50 céntims, afeginthi 35 céntims en segells si's vol per correu y certificat.

Mercat de Barcelona

Preus corrents al engrós, donats per la Junta Sindical del Colegi de Corredors Reyals de Comerç de la Plassa de Barcelona.

Grans y farines

(Sense drets de consums.)

Blats

Candeal Castella	de 27'49	a	28'18	100 kilos
» Manxa	» 27'72	a	28'18	»
Azime Eupatoria	» '	a	'	»
Aragó	» '	a	'	»
Urgell	» 26'58	a	26'61	»
Navarra	» 27'04	a	28'18	»
Blanquet	» '	a	'	»
Comarca	» '	a	'	»
Duro Andalusia	» '	a	'	»
Yeski	» '	a	'	»
Berdianskia	» 39'99	a	'	»

Farines

Extra blanca n.º 1.	de 34'85	a	36'65	100 kilos
Superfina id. n.º 2.	» 33'05	a	33'65	»
Números 3	» 31'25	a	32'45	»
Números 4	» 22'50	a	23'32	»
Segones	» 20'83	a	21'66	»
Terceres	» 16'66	a	18'33	»
Quartes	» 17'50	a	18'33	»
Extra forsa n.º 1	» 45'87	a	52'88	»
Superfina forsa 2	» 43'26	a	45'67	»
Números 3	» 34'85	a	36'05	»
Números 4	» 20'41	a	21'66	»
Segones	» 20'	a	20'83	»
Terceres	» 16'66	a	17'50	»
Quartes	» 13'75	a	14'58	»
Arrós Valencia bomba	65'	a	73'	»
» Amonqueli	» 54'	a	58'	»

Garrofes

Vinaroz	» 17'25	a	17'55	100 kilos
Idem rojes	» 16'66	a	16'96	»
Ibissa	» 15'47	a	16'07	»
Mallorca	» 15'47	a	'	»
Chipre	» '	a	'	»
Gandia	» '	a	'	»
Valencia	» 16'66	a	16'96	»
» roja	» 16'07	a	'	»

Despulles

Segó	» 3'214	a	3'392	100 litres
Segonet	» 3'571	a	3'750	»
Prims	» 3'928	a	4'107	»

Civada

Comarca	» '	a	'	100 kilos
Extremadura	» 22'50	a	'	»
Extranjera roja	» '	a	'	»
Cartajena roja	» 20'50	a	20'75	»
Andalusia	» 21'	a	21'50	»

Ordi

Andalusia	» '	a	'	100 kilos
Urgell	» 20'50	a	21'	»
Aragó	» '	a	'	»
Comarca	» 20' 50	a	21'	»

Faves

Extremadura	» 22'25	a	22'50	100 kilos
Valencianes	» '	a	'	»
Comarca	» '	a	'	»
Smyrna	» '	a	'	»
Mahó	» '	a	'	»

Favons

Xerès	» 24'50	a	25'	100 kilos
Sevilla	» 23'50	a	24'	»
Castelló	» '	a	'	»

Blatdemoro

Piata	» 26'	a	'	100 kilos
Danubi	» 24'50	a	25'	»
Cincuantini	» 25'50	a	'	»
Sevilla	» 25'	a	26'	»
Berdianska	» 26'	a	'	»

Mill

Extranger	» 24'50	a	25'	100 kilos
Comarca	» '	a	'	»

Herpa

País	» 20'50	a	21'	100 kilos
Xipre	» 23'	a	'	»
Llevor de nap	» 50'	a	'	»
Llinassa	» '	a	'	»
Fejol del país	» '	a	'	»

Patates

(Informació de la casa Lluit Malutano)

Bufé nova	9'50	a	10'	100 ks.
Groga vella Castella	15'	a	'	»
Bolado nova Valencia	12'	a	12'50	»
Rodona groga	'	a	'	»
Rodona bolado	'	a	'	»
Bolado	'	a	'	»
» Málaga	'	a	'	»
» Barcelona y voltants	'	a	'	»
»	'	a	'	»

Patates de sembra

Bufé blanch (rassa alta)	a	'		100 kilos.
Bufe Cerdanya	a	'		»
Bolado Navarra	a	'		»
» Francés	a	'		»
» Vich	a	'		»
Early-rose francesa	a	'		»

Fruites y hortalices

Alls	» 6'	a	9'	dotzena
Ceves tendres	» 4'	a	4'50	el cent
» velles	» 22'50	a	'	100 kilos
Moniatos Valencia	» 00'00	a	00'00	»
» Mallorca	» 00'00	a	00'00	»
Castanyes gallegas	» 00'	a	00'	»
Peres d'Aragó	» 000'00	a	000'00	»
Mongetes tendres	» 60'00	a	65'00	»
» Almeria	» 50'	a	'	»
Pésols país	» 30'00	a	35'00	»
» Australia	» 00'00	a	00'00	»
Pomes camosa	» 000'	a	000'	»
» varies	» 00'	a	00'	»
Aubercochs	» 30'00	a	40'	»
Tomàtechs Almeria	» 40'00	a	50'	»
» Valencia	» 40'00	a	50'	»
» Mallorca	» 00'00	a	00'	»
Raim Mallorca	» 000'00	a	000'00	»
Préssechs país	» 00'00	a	00'00	»
Cireres	» 40'0	a	60'	»
Nispers	» 20'00	a	25'00	»
Faves	» 00'00	a	00'00	»
Magranes	» 00'00	a	00'00	1,000
Mandarines	» 00'00	a	00'00	»
Llimones	» 00'00	a	00'00	»
Alcarxofes	» 1'00	a	2'00	el 100
Plátanos	» 0'00	a	0'00	»
Taronjes	» 2'00	a	3'00	»
Pepinos	» 00'00	a	00'00	»
» Valencia	» 0'00	a	00'	»

Panses de raims en caixes de 10 kilos, 00'00 pessetes.

Figues, en caixes de 00'00 kilos, 5 pessetes.

Fruites del pais

(Informació de la casa Miquel Valls y Salvadó)

Alls cappares, de 00'00 a 00'00 pessetes la dotzena de forchs.—Idem idem corrents país, de 00 a 0 idem.—Idem idem primera de 00 a 00'0 id.—Idem segona, de 00'00 a 00'00 id. id.

Admetlles ab closca forta, de 65 a 70'00 pts. els 100 kilos.—Id. mollar, de 155 a 165'00 els 100 kilos.—Id. Esperansa, primera, de 290 a 294'00 els 100 kilos.—Idem idem, segona, de 285'0 a 290'00 id.—Idem Llargueta, de 315'00 a 320'00 idem.—Idem Mallorca, esculllida, de 285'00 a 290'00 idem.—Id. id., corrent de 280'00 a 281'00 id.

Arrós Monkili, de 59'00 a 60'00 pessetes els 100 kilos.—Idem Bomba, de 61'00 a 70'00 idem.

Avellanes culliter, de 97 a 98'00 ptes. els 100 kilos.—Idem garvellades, de 98'00 a 99'00 id. —Idem negreta, de 100 a 110'00 id. id.—Idem en grá 1.ª, de 190 a 195'00 ptes. els 100 kilos.—Idem en grá 2.ª, de 185 a 190'00 idem idem.

Besses Benicarló, 16'00 a 17'00 quartera.—Idem Navarre, de 17'00 a 18'00 id.

Blatdemoro Cincuantini, 24'00 a 27'00 ptes. els 100 kilos—Idem Plata, de 24'00 a 25'00 id. idem.

Cacahuets pelats, de 61 a 62 pessetes els 100 kilos.—Idem de tres y quatre grans, «blanch», de 58 a 60'00 id.—Idem de dos grans, «blanch», de 46 a 48'00 idem.—Idem de dos grans, roig, 44 a 45 idem.

Dátils, de 50' a 55'00 pessetes els 100 kilos.

Escayola Mazagán, 37'00 a 38'00 pts. els 100 kilos.—Idem Sevilla, de 38'00 a 39' idem.

Fasolets pais, de 65'00 a 70'00 pessetes els 100 kilos.—Idem extrangers, de 55 a 60'00 idem.

Figues Fraga, de 5'50 a 6'00 pessetes els 10 kilos.—Idem Mallorca, de 00'00 a 00'00 id.—Idem negres, 20 a 22'00 ptes. els 100 kilos.

Llevor de cánem, de 35 a 36' pessetes els 100 kilos.

Llentiles pais, de 52 a 55'00 pessetes els 100 kilos.

Monjetes coco-roses extrangeres, de 46'00 a 48'00 ptes. els 100 kilos.—Idem id. del país, de 54'00 a 55' idem.—Id. llingots, de 02 a 00 id. —Idem Mallorca, de 51'00 a 53'00 idem.—Idem perles extrangeres, de 44 a 45' id.—Idem Pinet Castelló, de 50 a 51'00 idem.—Id. país, de 00 a 00 idem.—Idem Valencia, de 49' a 50 idem.—Id. Monkelines, 52 a 00.

Nous, de 48a 60 pessetes els 100 kilos.

Pranes imperial Málaga de 15 a 17 pts. els 10 kilos.—Idem. imperial, a 00'00 id.—Idem sur-choix, a ' id.—Idem choix, a 00'00. —Idem corrents, de 7'00 a 8'00 caixa 10 kilos.

Panses, nou rahims, extra, de 7'50 a 8'00 ptes. els 10 kilos.—Idem. idem corrents, de 5'00 a 7'00 id. id.—Id. planes, de 7'00 a 7'50 idem id.—Idem id. grá 1.ª Málaga, 7'50 a 8'00 idem idem.—Idem id. 2.ª Málaga, 00' a 000'0 idem idem.—Idem idem Denis, de 00'0 a 00'00 idem idem.

Pebre vermell, de 108 a 140'0 ptes. els 100 kilos.

Pinyons, de pais 195 a 000 pessetes els 100 kilos.—Castella, 210 id.

Cigrons Alfarnates, de 58 a 60 pessetes els 100 kilos.—Idem Xerés, de 57'00 a 65 idem.—Id. Mazagán, n.º 28, de 00 a 00'00 idem.—Idem Mazagán, núm. 29, de 45'00 a 47'00 idem.—Idem México, de 85' a 110 idem.—Idem Saúch, de 90 a 137'00 idem.

Tramusos, de 21'00 a 22'00 pessetes els 100 kilos.

Xufes garvellades, de 60'00 a 70 pessetes els 100 kilos.—Idem culliter, de 50 a 60'00 idem.

Comins, de 83 a 87.—Anis en grá, de 76 a 80.

Cánems

(Informació de la casa Jaume Martí y Calvell.)

Els cánems d'Italia han fluxejat una mica en els preus, y els d'Oriola se mantenen a curta diferencia.

Cánem Vallés, bregat ab máquina, classe, primera, de 000 a 125 ptes. 100 kilos.

Cánem Vallés bregat pagés, de 105 a 110 pessetes.

Canal ofici d'Oriola, de 185 a 190.

Cánem Oriental en rama, 1.ª, de 000 a 000 id.

Oriental en rama, extra, 000'00.

Canal de Balaguer, 180 a 185 id.

Cánem de Balaguer bregat ab máquina, de 110 a 115 id.—Id. ab máquina, de 000 a 000 id.

D'Italia:

Bolonia, natural, de 175 a 180 id.

Bolonia, classificat, de 180 a 185 id.

Ferrara, natural, de 170 a 175 id.

Ferrara, classificat, de 175 a 180 id.

Pentinats de Nápols, *spontitos*, de 180 a 185 id.

Preus de magatzem per 100 kilos.

Adobs

(Informació de la casa J. Espinds, S. en C.)

Superfosfat de cals mineral, 18[20 °[, ácit fosfórich soluble, pessetes 9'50 els 100 kilos:

Superfosfat de cals mineral, 15[18, ácit fosfórich soluble, 8'80.

Superfosfat de cals mineral, 15[17 °[, ácit fosfórich soluble, 8'55.

Superfosfat de cals mineral, 13[15 °[, ácit fosórich soluble, 7'55.

Escories Thomas, 15[16 °[, ácit fosfórich total, 8'25.

Nitrat de sosa, 15[16 °[, ázoe, 32'50.

Sulfat amónich, 20[21 °[, ázoe, 44'50.

Clorur de potassa, 80[85 °[, equivalent a 51[53 °[, de potassa pura, 27'00.

Sulfat de potassa, 90[92 °[, equivalent a 50[51 °[, de potassa pura, 30'50.

Kainita en pols, 8'25.

Sulfat de ferro en pols, 7'50.

Superfosfat d'osdel 1 al 2 °[, ázoe y 18[20 °[, ácit fosfórich, 12'50.

Superfosfat orgánich 3[4 °[, ázoe y 12[14 °[, fosfats, 12'50.

Materia orgánica córnea natural, 13[14 °[, ázoe y 5[6 °[, ácit fosfórich, 27'00.

Materia orgánica animal, 19[20 °[, ázoe, 30.

Farina d'ossos, 2[3 °[, ázoe y 45[50 fosfats, 13.

Polvo cúprich, 73[75 °[, sulfat de coure, 80.

Preu de pessetes els 100 kilos.

Olis d'oliva

(Informació de la casa J. Salat y fills)

Cotisém:

Andalús superior	117'
Idem corrent	115'
Idem verge	120'
Lleyda	120'
Urgell segones	125'
» extra	145'
» primeres	130'
Empords fluix	'
Alt Aragó corrent	'
Baix Arago, verge	150'
» » extra	160'
Camp de Tarragona vell	'
Rivera d'Ebre	130'
» » vell	'

Tot els 100 kg. posat magatzem y sense consums.

(Informació del Gremi de Magatzemistes d'oli)

Oli d'oliva: Andalús superior, de 100 a 101 pessetes els 100 k.; idem corrent, de 96 a 97; Tortosa inferior llampant, de 000 a 000; idem bons, de 000 a 000; fins de 130 a 135; Aragó, de 147 a 152; Lleyda, de 108 a 114; Urgell, de 126 a 130; Empordá, de 000 a .

Mercat animat. Tendencia a l'alsa.

Oli de pinyola:

Vert 1.ª, de 75 a 00 pessetes els 100 kilos; 2.ª, de 68 a 00 idem idem; Groch, 1.ª, de 80 a 00 idem idem; idem 2.ª, de 74 a 00 idem idem; idem fosch, de 65 a 00 idem idem.

Oli de coco: Blanch ab envás, de 00 a 120'00 ptes. els 100 k.; Cochin, de 00 a 125; Palma, de 00 a 125; Ili, comestible, de 000 a 000.

Oli de llinosa crú, a ptes. 100 kilos; idem idem cuit, a ; idem idem cuit especial, a 000; idem idem incolor, a :

Olis de pinyola

(Informació de la casa H. Angelgrán)

Cotisem:

Vert 1.ª, de 74 a 00 ptes. els 100 kilos; vert 2.ª, de 67 a 00 idem idem; groch 1.ª, de 82 a 00 idem idem; groch 2.ª, de 88 a 00 idem idem; fosch, de 73 a 00 idem idem.—Oli de llinosa crú, a 000; idem idem cuit, a 000, idem idem incolor, a 000.

Turtó de coco

(Informació de la casa A. Garcia y C.ª)

A 19'00 ptes. per 100 k. les partides que's fassin per vagons.

Turtós y olis

(Informació de la casa Deulsch y C.ª)

Barrils, crú, á 153 pesetes.
Caixes, crú, á 157.
Barrils, cuit, a 157.
Caixes, cuit, a 161.

Sucres

(Informació de la casa Rius y Torres)

Els preus van normalisantse en sentit de fermesa, per haverse fet ja les primeres vendes de sucre de la safra actual, continuant pera'l consúm com segueix:

Mel 3.ª	83'00 a 85'00
Mel 2.ª	90'00 a 92'00
Quebrats	93'00 a 96'00
Blanquilles	99' a 100'
Granets refinats	103' a 105'
Terrós refinat	103'00 a 104'00
Pilons	114'00 a 116'00

Tallat, de 118'00 a 120'00 pessetes els 100 kilos.

Cafés

Malgrat continuar sostinguts els preus, els arribos se coloquen ab dificultat perque el consúm se resisteix a pagar els preus elevats actuals, que son com segueix:

Moka 1.ª	400'00 a 414'00
Puerto Rico Caracolillo	402'00 a 408'00
» Yauco primera	400'00 a 408'00
» Hisenda	390'00 a 395'00
Caracas, Colombia y altres	385'00 a 390'00
San Salvador y similars	350'00 a 385'00
Santos regular	365'00 a 370'
» segona	000' a 000'

Pessetes els 100 kilos.

Cacaus

Continuen sostinguts els preus, pera'l consúm com segueix:

Guayaquil Arriba	» 310 a 315 ptes.	100 kilos
» Balao	» a	»
Fernando Póo 1.ª	» 245 a 250	»
Id. segona	» 235 a 240	»
Id. tercera	» 225 a 230	»
Caracas 1.ª	» 425 a 475	»
Id. 2.ª classe	» 325 a 350	»

Canyelles

Ceylan extra superior	25'00	rals kilo
» 1.ª	23'00	»
» 2.ª	22'00	»
» 3.ª	21'50	»
» 4.ª	20'50	»
Xina	15'00	»
Raspadures Ceylan	10'75 a 11'	

Pebres

Singapoore blanch	17'50 a	»
» negre	15' a	»
Tabasch o Jamaica	13'00 a	»
Clavells especies	17'00 a 00	»

Barcelona 18 maig de 1912.

Informació vinícola

de la casa Arnó, Maristany y Companyia

Van essent més optimistes les apreciacions sobre l'especte de la vinenta cullita. Passat el periode de les glassades, entra'l de la florida, quin comensament ha tingut lloch en els terrenos ben exposats y en les plantes més primarenques.

Les apariencies de les vinyes son bones en general, y fan pensar en la possibilitat d'una anyada satisfactoria, salvant sempre contrarietats que poden venir.

L'impresió dels preus també es satisfactoria y remuneradores les vendes que's realisen, seguint la fermesa ja iniciada fa temps, y convertida en alsa efectiva darrerament.

En les comarques catalanes se cotisen els següents preus en la propietat y per hectólitre:

Camp de Tarragona, negres, de 13° a 15°, de 18'35 a 22'50 pessetes hectólitre.—Idem idem blanchs, de 13° a 15°, de 19'15 a 25'00 id.—Segarra, de 10° a 12°, de 13'35 a 16'65 id.—Igualada, de 10° a 12°, de 14'15 a 17'50 idem.—Bruch y Pierola, de 11° a 12°, de 15'85 a 18'35 id.—Penadés, blanchs, 10° a 13°, de 14'15 a 21'65.—Vendrell, Cubelles y Vilanova, negres y rosats, de 12° a 14°, de 17'50 a 23'35 idem.—Vallés, de 10° a 11°, de 15'00 a 18'35 idem.—Alella, de 13° a 15°, de 25'00 a 31'65 idem.—Priorat, de 14° a 16°, de 20'65 a 27'50 idem.—Gandesa, de 13° a 15°, de 18'35 a 23'35.

Y en les demés regions, els preus sobre moll de Barcelona són:

Alacants de 14° a 16°, de 24'15 a 27'50 pessetes hectólitre.—Valencies, negres y rosats, de 13° a 15°, de 20'00 a 24'15 idem.—Valencies tintoreres, de 12° a 15°, de 20'85 a 25'85 ptes. hectólitre.—Utiel y Requena, de 10° a 11°, de 15'40 a 18'35 id.—Mestrat alt: de color, 12° a 13°, de 00'00 a 00 idem. —Manxes blanchs, de 12° a 13°, de 19'15 a 23'35 idem.—Huelves blanchs, de 12°, de 21'65 a 00'00 id.—Osca negres, de 14°, de 00'00 a 00'00 idem.—Carifienas, de 15° de de 00 a 00.

Mosts ensofrats, de 1'45 pta. 1'65 grau y hectólitre.

Misteles blanques, de 9° a 10° de dols, de 47'50 a 54'15 pessetes hectólitre.

Idem negres, de 10° a 11° de dols, de 45'85 a 50 pessetes hectólitre.

Moscatells, de 9° a 10° de dols, de 46'65 a 53'35 pessetes hectólitre.

Productes Enológichs

Informació de la Societat Enológica del Penadés.—Vilafranca

	100 kl. Els 100 kl.	25 kilos El kl.	Al detall El kl.
Acit cítrich		5	5'25
Acit sulfurós anhidre en cilindres de ferro	375	380	4
Acit tártrich			50
Cola de peix Sellansky primera			
Clarificants concentrats líquits:			
A. Pera vins blancha	200		2'50
B. Pera vins de taula	200		2'50
Gelatina extra en fulles			5
Gelatina pura classe corrent		2	2'50
Metabisuifit de potassa (sense arsénich)	150	1'75	2
Tanino al alcohol extra		6	6'50
Llevats seleccionats			
Solució sulfurosa			
Acit sulfúrich			0'30
Carbonat de potassa	150		2
Potassa blava			1
Tartrat neutre de potassa			4
Cremor tártar (bitartrat de potassa)	125		2
Carbó descolorant pur		7'25	7'50
Tanino al éter		2'50	3
Fosfat amónich			3
Permanganat de potassa			5
Amiante en pols	475		5
Carbolina		1'75	2

Mercats de Catalunya

Agramunt

				16 Maig.
Blat	de 13'00	a	14'00	quartera
Mestall	» 11'00	a	12'	»
Ordi	» 8'00	a	8'50	»
Blat de moro	» '00	a	'	»
Monjetes seques	» 25'	a	26'	»
Faves	» '	a	'	»
Favons	11'	a	12'	»
Besses	» '	a	'	»
Patates	» 6'	a	7'	»
Atmetlles	» '	a	'	»
Nous	» 11'	a	12'	»
Gallines	» 8'	a	9'	parell
Pollastres	» 3'50	a	4'00	»
Conills	» 2'00	a	4'00	»
Ous	» '90	a	0'	dotzena
Olis	» 12'00	a	13'	12 kilos
Vins	» 20'00	a	24'00	càrrega
Aufals	» 0'00	a	0'00	100 kilos
Bestiar porqui	» 0'00	a	'	kilo

Planter:

Col a 0'50; y enciam, pebrots y auberginies, 0 seva, 0'50 ptes. 0'00 el cent.

Equivalencies.—La quartera equival á 35 kilos.—La carga (mesura) a 128 litres.—La carga (pes) a 125 kilos.—El quintá de 40 kilos.—La arroba 10 de kilos.—El canti de 16 litres.

Borjes Blanques

				18 Maig.
Blat	de 15'50	a	16'50	quartera
Ordi	» 8'00	a	8'25	»
Civada	» 7'50	a	7'75	»
Monjetes del país	» 28'00	a	30'00	»
Faves	» 11'50	a	11'75	»
Favons	» 11'25	a	11'50	»
Vesses	» 12'50	a	13'	»
Panis	» 13'	a	13'50	»
Patates del país	» 1'50	a	1'25	arroba
Idem de montanya	» 1'50	a	1'75	»
Alls	» 1'50	a	2'	el forch
Ceves	» 1'00	a	0'00	les 30 ar.
Atmetlles	» '	a	'	quartera
Nous	» 13'00	a	14'00	»
Gallines	» 8'00	a	10'00	parell
Pollastres	» 9'00	a	10'50	»
Ous	» 1'00	a	1'10	dotzena
Olis	» 4'75	a	5'	quartá
Olives	» '	a	'	s. classe
Vins	» 00'00	a	0'00	càrrega
Ferratges: Aufals	» 2'50	a	3'	arroba
Bestiar: Porqui	» 0'00	a	0'00	carnicera

Figues, de 1'50 a 2 pessetes l'arroba.

Sabó del país, de 5 a 15 pessetes arroba.

Carbó, de 4'50 a 5'00 pessetes el quintar.

Planter de vinya americana, de 25'00 a 27 pessetes el miler.

Equivalencies.—La quartera equival a 74 litres.—La carga (mesura) a 129 litres.—La carga pes) oli a 117 kilos.—El quinta de 40 kilos.—(La arroba de 10 kilos.—El canti de 12 porrons (1 litre 1 porró).—Quartá de 4 quartes, igual a 6'02 litres o 3'00 kilos.—La carnicera de 1 kilos 200 grams.

Calaf

				18 Maig.
Blat	de 20'42	a	'	100 litres
Ordi	» 12'65	a	'	»
Civada	» 10'56	a	'	»
Monjetes	» 40'84	a	'	»
Besses	» 19'71	a	'	»
Cigrons	» 28'78	a	'	»
Erp	» 14'78	a	'	»
Guixes	» 18'30	a	'	»
Llevor trepadella	» '	a	'	»
Patates	» 6'00	a	'	40 kilos
Gallines	» 6'00	a	10'	parell
Pollastres	» 3'00	a	6'00	»
Conills	» 10'	a	14'	dotzena
Perdius	» '	a	'	»
Ous	» 0'00	a	1'00	»
Palla	» '	a	2'50	100 kilos
Trepadella	» '	a	2'50	40 »
Boll de trepadella	» '	a	2'50	40 »
Bestiar: Porqui	» 15'	a	30'	un
Porch engreixat	» 2'00	a	'	carnicera
Ciment	» 0'50	a	'	quintá

Carbó de pedra (lignito) a 20 ptes. tonelada.

Equivalencies.—La quartera equival a 71 litres.—El quintá de 40 kilos.

Espluga de Francolí

				16 Maig.
Blat	de 16'00	a	17'00	quartera
Mestall	» 13'00	a	15'	»
Ordi	» 7'25	a	7'50	»
Civada	» 6'50	a	7'	»
Monjetes	» 28'	a	30'	»
Favons	» 12'00	a	13'	»
Besses	» 12'00	a	13'	»
Cigrons	» 28'00	a	31'	»
Llovins	» 8'00	a	9'	»
Erp	» 11'00	a	12'00	»
Patates	» 1'40	a	1'50	arroba
Avellanes	» '00	a	'	quartera
Admetlles	» '00	a	'	»
Nous	» '	a	'	»
Gallines	» 7'	a	14'	parell
Pollastres	» 3'00	a	6'	»
Conills	» 1'00	a	4'00	»
Ous	» 1'00	a	1'10	dotzena
Olis	» 4'00	a	4'00	quartá
Vins	» 17'00	a	22'	càrrega
de 121'60 litres.				
Bestiar: De llana	de 2'00	a	2'40	carnicera
Porqui	» 2'00	a	2'10	»

Equivalencies.—La càrrega (mesura) a 121 litres.—El quintá de 41'6 kilos.—La arroba de 10'40 kilos.

Figueres

				16 Maig.
Blat	de 20'35	a	21'25	hect.
Mestall	» '	a	'	»
Ordi	» '	a	12'80	»
Civada	» 11'55	a	11'90	»
Blat de moro	» 20'00	a	22'50	»
Segle	» '	a	'	»
Monjetes	» 37'50	a	42'50	»
Mongets	» 37'50	a	43'75	»
Faves	» '	a	15'60	»
Favons	» '	a	16'25	»
Besses	» '	a	18'75	»
Cigrons	» 36'25	a	41'25	»
Mill	» 22'50	a	'	»
Panis	» '	a	'	»
Patates	» 00'00	a	16'85	q. m.
Alls	» 0'65	a	'75	forch
Ceves	» 0'15	a	0'50	»
Capons	» '	a	'	parell
Gallines	» 7'00	a	9'	»
Pollastres	» 4'00	a	6'00	»
Conills	» 3'50	a	5'	»
Anechs	» 5'	a	7'00	»
Oques	» 5'00	a	7'00	una
Polles d'India	» '	a	'	»
Galls	» '	a	'	»
Ous	» '95	a	1'	dotzena
» 30 dotzenes	» 32'00	a	'	»
Olis	» 90'70	a	92'75	kect.
Userda	» 3'00	a	3'75	quintá
Civada granada	» 0'00	a	0'00	»
Palla	» 1'25	a	1'50	»
Aufals	» 0'00	a	0'00	»
Bestiar:				
De llana	» 15'00	a	20'	de 1 any
Porqui (grassos)	» '	a	'	10 kilos

Equivalencies.—La quartera equival a 80 litres.—La càrrega (pes) a 120 kilos.—El quintà de 40 kilos.—La arroba de 10 kilos.—El mayal d'oli 11'200 kilos o 12'40 litres.—El mayal de vi 15'48 litres.

Concurrencia regular.

Girona

				16 Maig.
Blat	de 23'00	a	24'50	100 kilóg.
Mestall	» 18'00	a	19'00	»
Ordi	» 19'00	a	21'50	»
Civada	» 19'50	a	21'25	»
Blat de moro	» 25'00	a	26'75	»
Fesols	» 41'00	a	44'	»
Faves	» 22'00	a	24'00	»
Pésols	» 00'00	a	00'00	»
Cigrons	» 85'00	a	150'	»
Ous	» 1'00	a	1'10	dotzena
Arrós	» 50'00	a	65'	100 kilóg.
Garrofes	» 17'00	a	18'	»
Palla	» 8'00	a	0'	»
Patates	» 13'00	a	17'	»
Olis	» 120'00	a	130'	»
Vins	» 35'00	a	40'	»
Formatges	» 2'00	a	2'50	el kilóg.
Bestiar:				
Vaques	» 365'00	a	425'	
Bous	» 475'00	a	575'	
Porchs	» 125'00	a	250'	
Xais	» 12'	a	23'	

Martorell

				18 Maig.
Blat	de 30'	a	31'	100 kilos
Ordi	» 20'	a	21'00	»
Civada	» 19'	a	20'	»
Blat de moro	» 21'	a	25'	»
Monjetes cuillita propia	» '	a	'	»
Monjetes forasteres	» 55'	a	56'	»
Faves	» 23'	a	24'	»
Favons	» 24'	a	25'00	»
Besses	» 25'	a	26'	»
Cigrons	» 47'	a	48'	»
Patates bufé	» 14'	a	15'	»
» bolado	» 15'	a	16'	»
Admetlles	» '	a	'	quartera
Nous	» '	a	'	»
Gallines	» 10'00	a	14'00	parell
Pollastres	» 7'00	a	10'00	»
Conills	» 3'00	a	6'00	»
Anechs	» 5'	a	7'	»
Oques	» '	a	'	una
Ous	» 1'40	a	1'50	dotzena
Olis	» 120	a	124	hect.
Vins	» 25'00	a	26'00	»
» novell	» '	a	'	»
Alcohols	» 121'	a	126'	»
Avellanes	» 00'00	a	00'00	»
Palla	» 0'00	a	0'	quintá
Aufals sach	» 0'00	a	0'	»
Bestiar: De llana	» 0'00	a	0'00	kilo
Porqui	» 0'	a	0'00	1'200 kilo
Fruites: Peres	» 0'00	a	0'00	quintá
Melons	» 0'00	a	0'00	»
Raims	» '00	a	'00	15 arrobes
Planter:				
» col	» 0'	a	00'	el cent
» tomàtechs	» 0'	a	0'00	»
» enciam	» 0'	a	0'00	»
» pebrots	» 0'	a	0'00	»

Equivalencies.—La quartera equival a 69'518 litres.—La càrrega (mesura) a 121'40 litres.—La càrrega (pes) a 120 kilos.—El quintá de 40 kilos.—La arroba de 10 kilos.—Quartá de 16 quartes, igual a 4'15 litres.—La carnicera 3 terces, 1'200 kilograms.

Santa Coloma de Farnés

13 Maig.

Blat, de 18'00 a 19'00 pessetes quartera; Mestall, de 16'00 a 17'00; Ordi, de 12'00 a 13'00; Civada, de 8'00 a 9'00; Blat de moro, de 14'00 a 15'00; Fasols menuts, de 30 a 33; Idem blanchs, de 31'00 a 33'00; Faves, de 12'0 a 13'00; Favons, de 13'00 a 14'00; Vesses, de 17'00 a 19'00; Sigrons, de 26'00 a 28'00; Llobins, de 9'00 a 10'0; Mill, de 18'00 a 19'00; Panis, de 15'00 a 16'00; Fejol, de 00'00 a 00'00.

Patates, bolado, de 11'00 a 12'0; ull perdiu, 11'50 a 12; penisionques, de 8'0 a 9'0; Avellanes trencades, 15 a '00 arroba; Avellanes sense trencar, de 32 a 35 idem quartera f.ª; Pinyons trencats 15 a 00 arroba; id. sense trencar, de 14'0 a 15 quartera f.ª; Nous, 00 a 00; Castanyes, de 00 a 00; Bestiar porqui 0' a 0' carnicera; Gallines, de 8'0 a 11'0 parell; Pollastres, 6'00 a 8 idem; Conills, 3'00 a 5'00; Anechs, de 5 a 7'00 ptes. parell; Oques, de 5'00 a 7 una; Ous, de 1'10 a 1'20 la dotzena; Carbó d'alzina, 12 a 13'00 càrrega; carbó de rebassa, 11'00 a 12.

Fusta de castanyer pera botada.—Poat (pipa), de 26 a 27 pessetes càrrega 36 pams; Poat Rebutx, de 13 a 14 idem; Duella (bocoy), de 25 a 26'00 idem; Duella Rebutx, de 13 a 14'00, id.; Carratell (1[2 pipa), de 19 a 20 pessetes càrrega 45 ps.; Carratell Rebutx, de 12 a 13 id.; Barril, 18 a 19'00 idem càrrega 72 pams; Barril Rebutx, de 11 a 12 idem; Samalisa, de 12 a 13 id. càrrega 82 pams; Samalisa Rebutx, de 00 a 00; Fonadura, de 22 a 23 idem càrrega 35 pams; Fonadura Rebutx, de 11 a 12 idem.

Rodells de castanyer.—Rodes 12